

780 358

BIULETYN KOWIEŃSKI WILBI.

No

Wilno, dnia 21 listopada 1925 roku.

17.

2688
IV
1325

Treść numeru:

I. ZAGADNIENIA POLITYKI ZAGRANICZNEJ.

	Dział, Str.
1/ "Lietuva" o zbyteczności dalszych układów z Polska,	I, 1,
2/ "Lietuva" o "nowej fazie" sprawy wileńskiej w związku z zerwaniem rokowań,	" 1,
3/ "Trinitas" o niebezpieczeństwie ekonomicznego uzależnienia Litwy od Polski w razie otwarcia spławu na Niemnie przed odzyskaniem Wilna,	" 2,
4/ Wystąpienie posła sowieckiego w Litwie w sprawie stosunków Sowietów z Polską i z Litwą,	" 3,
5/ "Lietuvos Zinios" o stosunku Litwy do nowej konjunktury politycznej w Europie,	" 4,

II. SPRAWY GOSPODARCZE.

6/ Opozycyjna mowa pos. Sugintasa /v.l./ w sprawie sprawozdania kontroli państwowej z wprowadzenia w życie budżetu państwowego w 1923 r.	II, 1,
7/ "Lietuvos Zinios" o reformie rolnej i polityce ks. Krupawicziusa,	" 3,
8/ Uchwała angielsko-litewskiej Izby Handlowej	" 3,

IV - V. ŻYCIE POLSKIE I INNE MNIEJSZOSCI NARODOWE.

9/ Skutek polityki gwałtów i represyj,	IV - V, 1,
10/ Zapytanie posłów frakcyj żydowskiej, polskiej, i niemieckiej w Sejmie dn. 9 listopada r.b. w sprawie zamazywania szyldów w językach mniejszościowych w Kownie,-	" 2,
11/ Wybór i aresztowanie prezesa Rady Miejskiej m. Kowna p. K. Janczewskiego.	" 5,
12/ O domek Mickiewicza,	" 6,

VI. SPRAWY KŁAJPEDZKIE.

13/ Woldemaras o klęsce wyborczej Wielko-Litwinów w Kłajpedzie,	VI, 1,
14/ "Lietuvos Zinios" oskarża rządy chadeckie o klęskę w Kłajpedzie,	" 3,
15/ Jak tłumaczy klęskę kłajpedzką organ rządzącej chadecji,	" 4,

X. KRONIKA, a/ polityczna.

16/ Likwidacja "rządu" białoruskiego,	X, 1,
17/ Wywiad posła fińskiego w Rydze,	" 1,
18/ Zatarę między sadem, a gubernatorem kraju kłajpedzkiego,	" 1,
19/ W przededniu zawarcia traktatu Litwy z ZSSR,	" 1,
20/ Gałwanuskas a Chamberlaina,	" 2,
21/ Wyniki konferencji kolejowej państw bałtyckich,	" 2,
22/ Litwa na międzynarodowej konferencji żeglugi,	" 2,
23/ Cenzura pism zagranicznych,	" 2,
24/ Rozwój komunikacji powietrznej z zagranicą,	" 2,
25/ Likwidacja włoskiej agencji konsularnej w Kłajpedzie,	" 2,

b/ Kronika z zakresu spraw wewnętrznych.

	Dziennik	Str.
26/ Projekt zniesienia pozostałości rekwizycyjnych.	X,	3,
27/ Awantury w Uniwersytecie Kowieńskim,	"	3,
28/ Nagłe zapytanie ludowców w Sejmie,	"	3,
29/ Projekt zmiany ustawy o reformie rolnej przyjęty w trzecim czytaniu.	"	4,
30/ Ustawa o likwidacji majątków cudzoziemskich na Litwie,	"	4,
31/ Interpelacja w sprawie roztrwonienia pieniędzy państwowych.	"	4,
32/ Dlaczego narażono państwo na stratę 100,000 lit.?	"	4,
33/ Propaganda litewskich socjalistów wśród mniej- szości narodowych.	"	6,

a/ Kronika Kłajpedzka.

34/ Nowy kierunek w polityce kłajpedzkiej.	"	5,
35/ Pogłoski o rozwiązaniu Sejmiku.	"	5,
36/ Zwołanie Sejmiku Kłajpedzkiego.	"	5,
37/ Nowe pismo w Kłajpedzie.	"	5,
38/ Skazanie szpiega polskiego.	"	5,

d/ Kronika oświatowa.

39/ Nadmiar nauczycielstwa.	"	5,
-----------------------------	---	----

-----0000000000-----

WYKAZ PRACOWNIKÓW

Województwo Lubelskie
Powiat Lubelski
Miejscowość Lublin
Lp. Nr. Nazwisko i Imię Stan Cywilny Wzrost Wiek Wykształcenie

1. Jan Kowalski
2. Jan Kowalski
3. Jan Kowalski
4. Jan Kowalski
5. Jan Kowalski

6. Jan Kowalski
7. Jan Kowalski
8. Jan Kowalski
9. Jan Kowalski
10. Jan Kowalski

11. Jan Kowalski
12. Jan Kowalski
13. Jan Kowalski
14. Jan Kowalski
15. Jan Kowalski

16. Jan Kowalski
17. Jan Kowalski
18. Jan Kowalski
19. Jan Kowalski
20. Jan Kowalski

nieład wewnętrzny wpłynie na osłabienie stanowiska Litwy i nasunie tam samem nader wygodną okazję do ponownego podjęcia układów, być może nawet przy pomocy pewnych czynników zewnętrznych. Innemi słowy Polska spodziewa się osłabienia Litwy i dlatego zerwała układy. Litwini od tylu lat, walczący o swe najświętsze prawa do Wilna winni pamiętać, że okres czuwania jeszcze nie minął. Dotychczas sprawa wileńska znajdowała się w biernym stanie i nie podajmowano aktywnych kroków do jej zlikwidowania. W trakcie układów w Lugano, Polacy spróbowali wydobyć od Litwinów przejście nad kwestją wileńską do porządku dziennego, zasłaniając się potrzebą odnowienia stosunków ekonomicznych. Próba polska spełzła na niczym. Jasną jest jednak rzeczą, że Polska będzie często się do prób takich uciokała, gdyż pcha ją do tego wiaź się utrudniająca sytuacja zewnętrzna i ekonomiczno-wewnętrzna.

Tak więc kwestja wileńska wychodzi ze stanu pasywnego i staje się aktualną kwestją w Europie Wschodniej. Zaczyna się okres aktywnych walk o Wilno. Wprawdzie nie są to orężne walki, lecz doniosłość ich na tam nie cierpi. To też naród litewski pomimo toczących się w jego łonie walk socjalnych, winien okazać się w tej doniosłej chwili silnym jednością. Po wytrwaniu przez długie lata na stanowisku - niepodobna opuścić ręce właśnie w najważniejszym momencie, od którego zależy odzyskanie Wilna.

"T r i m i t a s" o n i e b e z p i e c z e ń s t w i e e k o n o m i c z n e g o u z a l e ż n i e n i a L i t w y o d P o l s k i w r a z i e o t w a r e n i a s p ł a w u n a N i e m n i e p r z e d o d z y s k a n i e m W i l n a . - "T r i m i t a s" Nr. 42 z dnia 29/X, r. b. zamieszcza artykuł, w którym wypowiedzi się przeciwko spławowi drzewa Niemnem, dopóki spławiane lasy znajdują się w rękach polskich. Artykuł "T r i m i t a s a" podajemy w streszczeniu:

Po porozumieniu polsko-litewskim zaczęłoby się spławiać z okupowanej Litwy materiał leśny. Znaczna część drzewa pozostałaby w Kowieńszczyźnie. Materiał leśny by staniał. W związku z tem odżyłyby na Litwie tartaki, fabryki celulozy, maszyn rolniczych, mebli, zapalek i t. d. Jednym słowem rozwinąłby się silnie przemysł drzewny. Lasy znajdujące się w rękach polskich eksploatowane są przez Anglików i innych kapitalistów zagranicznych. Ponieważ zaś robotnik litewski jest tańszy od innych, przeto kapitalistom zagranicznym najlepiej by się opłacało przerabiać materiał leśny na miejscu / w Kowieńszczyźnie / i eksportować go już w postaci gotowych przetworów, zamiast wieźć surowiec przez Litwę drogą tranzytową. W związku z tem powstałyby nowe branże przemysłu drzewnego, jak np: fabryki papieru i t. p. Przemysł ten pochłoniąłby sporo kapitałów krajowych, a zapewne i obcych. Jednocześnie spora ludź znalazłoby prace. Słabą jednak stroną powyższych możliwości byłoby to, że przemysł drzewny w Litwie czerpałby surowiec z rąk polskich, a tem samem znajdowałby się w całkowitej zależności od Polski. Wystarczyłoby, aby ta ostatnia skierowała swój eksport drzewny innemi drogami, a na Litwie niezwłocznie nastąpiłby kryzys przemysłu drzewnego, bankructwa firm, bezrobocie, może nawet spadek waluty.

Polska więc mogłaby w każdej chwili wywierać na Litwę presję i zmuszać Litwinów do ustępstw, zwłaszcza, że miałyby zapewnić im poparcie zagranicznych kapitalistów zainteresowanych osobliście w litewskim przemyśle drzewnym. Niepodległość Litwy stałaby się w takim razie fikcją. -

Litwa nie ma przeto żadnego wyrachowania zarzucać sobie dobrowolnie stryczek polski na szyję. Dopiero po odzyskaniu Wilna i Wileńszczyzny byłaby Litwa od Polaków niezależna i mogłaby odpowiednio zasilać swój przemysł. -

Wystąpienia, posła sowieckiego w Litwie w sprawie stosunków Sowieców z Polską i z Litwą, - "Lietuvis" w N. 44 z dn. 30/X, r. b. zamieszcza artykuł prof. Woldemarasa, w którym przytoczone zostało dłuższe przemówienie posła sowieckiego w Litwie Aleksandrowskiego, wygłoszone five - o'clock'ów w jego prywatnym mieszkaniu. Przemówienie to miało treść następującą :

W ostatnich czasach dokonały się w całej Europie poważne zmiany. Tak np: układy locarneńskie wpłynęły mocno na osłabienie więzów pomiędzy Francją a Polską. Przedtem bowiem Francja występowała w roli czynnej obrończyni Polski, obecnie zaś udzielenie Polsce pomocy będzie zależało od orzeczenia całej Ligi Narodów, gdzie jak wiadomo główne skrzypce gra Anglja. Do ostatecznego jednak upadku sojuszu polsko-francuskiego jest jednak daleko.

Następnie Aleksandrowskij omawiając kwestję zaniepokojenia Litwinów z powodu wizyty Cziczeryna w Warszawie, dowodzi, iż niepokój ten jest podstawnym, gdyż Cziczeryn wcale nie wyraził się aby rząd moskiewski miał być niezainteresowany w Litwie. Cziczeryn gościł w Warszawie jedynie do podtrzymania dobrych stosunków sąsiedzkich. Wznowienie sojuszu rosyjsko-francuskiego jest w przyszłości bardzo możliwe. Nie byłoby nic dziwnego, gdyby Cziczeryn uczynił w tej materji propozycję Francji. Przedzaj, czy później kwestja ta stanie się aktualną. Stąd mogłoby zagrażać niebezpieczeństwo sojuszowi polsko-rosyjskiemu. Litwie jednak, gdyby nawet układy francusko-rosyjskie się rozpoczęły, nic nie grozi.

P. Aleksandrowskij zaznacza dalej, iż stosunki rosyjsko-litewskie mogłyby się rczwinąć na zadach przyjętych w układzie moskiewskim w 1920 r. Nie Rosji w tem winna jednak, że stosunki rosyjsko-litewskie nie rozwinęły się w ten sposób, -

P. Aleksandrowskij nie bez szwderstwa przypomina dalej, że uzyskane przez Litwę od Rosji koncesje leśne nie zostały po dziś dzień wykorzystane. W związku z tą kwestją przechodzi p. Aleksandrowskij do umiędzynarodowienia Niemna oraz do układów w Kopenhadze i Lugano, przypominając, iż rząd rosyjski protestował w swoim czasie przeciwko umiędzynarodowieniu Niemna bez wiedzy i udziału Rosji. To też rzecz oczywista, iż rząd rosyjski nie uznaje postanowień świeżych konferencyj polsko-litewskich. Układy polsko-litewskie w Kopenhadze, o których nawet rządowi moskiewskiemu nie zakomunikowano, wcale nie przystoją wyobrażanym sobie przez rząd moskiewski stosunkom rosyjsko-litewskim, -

Dalej p. Aleksandrowskij przypomina, iż Rosja niejednokrotnie proponowała Litwie zwołanie wspólnej konferencyj dla omówienia spraw spornych. Niedawniej np: jak na wiosnę roku bieżącego Moskwa proponowała Kownu zwołanie konferencyj w sprawie technicznej strony spławu drzewa. Rząd litewski wszwstkie propozycje odrzucił.

Wreszcie zaznaczył p. Aleksandrowskij, iż Rosja nie ma zamiaru ~~xXXXXXXXXXXXX~~ stworzenia wschodniego paktu bezpieczeństwa. Litwa więc może być o swe granice spokojną, -

Profesor Woldemaras w artykule swym robi pewne wywody z przemówienia posła Aleksandrowskiego. Wywody te podajemy w streszczeniu:

Wizyta Cziczeryna w Warszawie nie była zwyczajnym wydarzeniem. Rosja usiłowała wizytą tą odstraszyć Niemcy od układów locarneńskich po przez zaproponowanie Polsce gwarancyj jej granic wschodnich. Wizyta ta jednak była gestem bardzo odległym od zbliżenia istotnego pomiędzy Polską a Rosją. Żadne przeto niebezpieczeństwo wyrzeczenia się przez Rosję Litwy na rzecz Polski nie grozi. Nawiązując do słów Aleksandrowskiego, że o ileby zarysował się sojusz francusko, rosyjski, groźny dla Polski, Litwa by na tem

nie straciła, prof. Woldemaras jest przeświadczony, że Rosja zawsze będzie popierała Litwę w jej dążeniach przeciwko Polsce i że stosunki litewsko-rosyjskie będą zawsze jaknajlepsze. Prof. Woldemaras przyłącza się do poglądu p. Aleksandrowskiego, że Litwa jest winną niezawarcia serdecznych stosunków z Rosją dotąd, gdyż rząd litewski nawet traktatu handlowego nie potrafił z Rosją zawrzeć.--

Obecnie, gdy przedstawiciel rosyjski wyraźnie zaznaczył, iż Rosja jest zainteresowana w bliższej współpracy z Litwą, od samych Litwinów zależy, czy mają utrzymać państwo niepodległe i odzyskać Wilno, przyznawane im z większych państw tylko przez Rosję, czy też być wasalami Polski. Droga niepodległej Litwy do Wilna prowadzi przez ~~Rosję~~ Moskwę, droga zaś Litwy, jako prowincji polskiej, do Wilna - przez Warszawę.--

"Lietuvos Zinios" o stosunku Litwy do nowej konjunktury politycznej w Europie.-- "Lietuvos Zinios" w N. 253 z d. 10/XI, r. b. zamieszcza artykuł w którym omawia nową/po konferencji w Locarno/ konjunkturę polityczną w Europie oraz stanowisko Litwy w tej kwestji. Artykuł ten podajemy w streszczeniu:

W związku z pesymistycznym nastrojem prasy litewskiej, przewidującej, iż konferencja locarneńska, normująca stosunki międzymocarstwowe, ponownie wystawi mniejsze państewka na ucisk większych, dały się również słyszeć głosy, iż państewka nadbałtyckie zostaną podzielane pomiędzy Polską, Sowdepją i Niemcami.--

Pesymizm powyższy nie jest bodaj uzasadniony. Spodziewać się należy, iż właśnie pakt locarneński zagrozi drogę do nowych awantur politycznych, zwłaszcza, że mocarstwa mają dość kłopotów ze swymi wciąż fermentującymi kolonjami i dominjami i nie dopuszczą do bezprawia ~~maximalny~~ międzynarodowych, niebezpiecznych zarówno dla autorytetu Ligi Narodów, jak też dla polityki kolonialnej. Szybkie zlikwidowanie sporu grecko, bułgarskiego najlepiej to potwierdza.

Litwa winna oceniać nową konjunkturę polityczną w Europie z punktu widzenia sprawy wileńskiej. Polska bezspornie dobrowolnie Wilna Litwie nie odda, dążąc notabene do opanowania linii kolejowej Wilno-Możejki-Libawa. Polacy słabo wierzą w trwałość swych granic zachodnich, to też z tem większą energją szukają wyjścia na morze w Kłajpedzie i Libawie. Z tej to strony spotka się Litwa z najgwałtowniejszym atakiem polskim. Praktycznie będzie to wyglądało w ten sposób, że znów posypią się na Litwę skargi polskie przed Ligą Narodów o rzekome gwałcenie konwencji kłajpedkiej. Dalej "Lietuvos Zinios" dowodzą, iż sytuacja międzynarodowa Polski uległa osłabieniu, co jest ważnym momentem w sprawie wileńskiej. Niezaprzeczalnie dojdzie do obiektywnej rewizji problemu wileńskiego w Lidze Narodów, a tem samem do sukcesu Litwy.-- Liga Narodów bowiem będzie na przyszłość bardziej się troszczyła o swój autorytet moralny, aniżeli dotychczas. Kwestja wileńska zaś wciąż grozi roznieceniem pożaru w Europie Wschodniej. W imię więc swego autorytetu i powszechnego pokoju rozstrzygnie Liga tę kwestję.--

II, SPRAWY GOSPODARCZE,-

a/ Stosunki wewnętrzne,-

Opozycyjna mowa posła Sugintasa /v.l./ w sprawie /sprawozdania kontroli państwowej z wprowadzenia w życie budżetu państwowego w 1923 r.- "Lietuvos Žinios" w N. 246 z 1/XI r. b. zamieszcza mowę pos. Sugintasa /v.l./ rzucająca światło na nieuczciwe nieraz szafowanie groszem publicznym, przez "krikszczioniów", dzisiejszych władców Litwy. Mowę swą nawiązuje pos. Sugintas do sprawozdania posła referenta Steponawicziusa /ch.d./ zbijając twierdzenia tego ostatniego. Mowę Sugintasa podajemy w streszczeniu:

Rozważane obecnie przez Sejm sprawozdanie z budżetu z 1923 r. jest pierwszym w swoim rodzaju sprawozdaniem w ciągu 5-ciu lat istnienia republiki litewskiej. Sprawozdania takie winny być dostarczane corocznie, to też wyrazić należy ubolewanie, iż kontrola państwowa dotychczas się tem nie zajęła. Zaznaczyć również należy, iż dotychczas nie została przyjęta ustawa o kontroli państwowej, co wnosi wiele zamieszania.-

Trudno się zgodzić z referentem ks. Steponawicziusiem, który twierdzi, że kontrola państwowa, krytykując celowość przyjętych przez Sejm ustaw, względnie wglądając w sprawy należące do resortu ministerstwa przekracza zakres swych kompetencji.- Naodwrot nadzór nad celowym szafowaniem grosza publicznego przez ministerstwo należy do obowiązków kontroli państwowej.-

W sprawozdaniu kontroli Państwowej zaznacza się, że dnia 1 stycznia 1924 r. skarb państwa wykazał deficyt. Referent ks. Steponawiczius zaprzecza temu. Jednakże sprawa przedstawia się zgodnie ze sprawozdaniem kontroli Państwowej. W 1923 r. spodziewano się 208 milionów dochodów, w tem - 193 milj. dochodów zwyczajnych. Uzyskano zaś zaledwie 166 milj. lit. Niedobór więc 42 milj. lit. wyniósł. Wydatki wyniosły 163 miliony. Dnia 31 grudnia 1923 roku pozostało nieopłaconych przekazów na sumę przeszło 14 milj. lit. zaś przedłużonych kredytów na sumę przeszło 10 milj. lit. Z tego wynika, że deficyt wynosił dnia 1-go stycznia 1924 roku 19,227,385 lit. Tak więc sprawozdanie kontroli Państwowej jest wbrew zaprzeczeniom referenta ks. Steponawicziusa zgodne z prawdą.

Przy rozpatrywaniu sprawozdania z wprowadzenia w życie budżetu z 1923 roku, skonstatować należy nie dopuszczalny brak wyliczenia się poszczególnych ministerstw z wyznaczonych im kredytów. Ogółem ministerstwa nie wyliczyły się jeszcze z 705 milj. auks., a mianowicie: ministerstwo spraw wewnętrznych - z 88 milj. auks., ministerstwo finansów - z 143 milj. auks., ministerstwo handlu i przemysłu - z 25 milj. auks., ministerstwo spraw zagranicznych z 266 milj. auks. Brak wyliczenia się ministerstw datuje się aż od 1919 roku. Stan taki w praworządnej państwie jest nie-dopuszczalny i wina za to spada na Kontrolę Państwową, która nie potrafiła wywrzeć nacisku na ministerstwa, ażeby w czas się wyliczyły.

Pozatem nie wyliczono się z udzielonych w 1923 roku kredytów w wysokości 31 milj. lit. stanowiących 15% całego budżetu z 1923 r. Kontrola Państwowa pomimo przedstawionych sobie wykazów takowych nie sprawdziła i opinii swej o nich nie wyraziła. Takich niesprawdzonych wykazów z 1923 roku istnieje na sumę 74 milj. litów co łącznie z owymi 31 milj. lit. stanowi 105 milj. lit. czyli 55% całego budżetu. Tak więc Sejm Litewski ma obecnie rozpatrywać sprawozdanie z wprowadzenia w życie nie całego budżetu /1923 r./ lecz mniejszej jego połowy. To też należy go uważać za niepełny i dlatego nie może być mowy o jego zatwierdzeniu zwłaszcza, że nie wyliczono się jeszcze z 16 milj. lit. z budżetu na rok 1924.-

~~Opowiadanie~~ Jest to rzeczą zgoła niedopuszczalną. Zawiniła kontrola państwowa, ponieważ ze zbyt małą stanowczością domaga się od rządu wyliczenia się z uzyskanych kredytów.-

W sprawozdaniu Kontroli Państwowej nie wspomina się o kapitałach państwowych inwestowanych w instytucjach prywatnych. W swoim czasie znaczne kapitały państwowe inwestowane zostały w Banku handlu i Przemysłu, gdzie wkrótce zaczął się zaczął jakieś dziwne rzeczy. Spora pierwotnie ilość akcji przeszła jakoś nieznacznie w ręce prywatne, przyczem państwo poniosło pono znaczne straty.-Kontrola Państwowa o tem przemilczała, co jest objawem niezdrowym i niedopuszczalnym.

Niewyraźnie również przedstawia się sprawa zaliczek dla poszczególnych ministerstw. Zaznaczono w sprawozdaniu Kontroli Państwowej, że ministerstwa pobrały zaliczek owych na sumę około 11,000 litów. Nic natomiast nie wspomina się o tem ile z zaliczek owych wpłynęło do Skarbu. Poza tem zaszedł w tej sprawie inny jeszcze niepożądany objaw: oto gabinet ministrów, na prośbę poszczególnych ministerstw zaliczki owe bezprawnie anulował. Przez to praca Kontroli Państwowej nad sprawdzaniem wykazów jest próżna. Z drugiej znow strony Kontrola Państwowa winna wyraźnie zaznaczać w sprawozdaniu ile zaliczek wpłynęło do skarbu.-

W sprawozdaniu Kontroli Państwowej wymienione są niewykorzystane i zamknięte kredyty, przyczem wyszło na jaw, iż zamknięto kredyty, któreby mogły przynieść krajowi korzyść. Przykład: w swoim czasie wyznaczono 24,000 litów na założenie punktów, w którychby przerabiano len. Ministerstwo Rolnictwa zredukowało te kredyty do 9,000 litów, okazując przez to, iż wcale nie dba o podniesienie krajowej kultury rolnej, eksportu i t. p. Podobnie cofnęło ministerstwo rolnictwa kredyty / 6000 litów / na założenie punktów, w którychby suszono owoce i ogrodowizny, dalej zredukowało kredyty / 17,000 lit / na założenie punktów, w którychby oczyszczało się zboże, na 1,000 litów. Wszvstko to naraża kraj na dotkliwie straty.

Ministerstwo Rolnictwa uzyskało ~~200,000~~ 200,000 litów kredytów na popieranie towarzystw rolniczych. Kredyty te zostały całkowicie wyexakowane, lecz niezgodnie ze swem przeznaczeniem. Ministerstwo Rolnictwa, /zwłaszcza, odkąd na jego czele stanął ks. Krupawiczius / zaczęło udzielać kredytów i zapomóg nietylko towarzystwom rolniczemu, lecz także partjom politycznym, jak naprzykład Związkowi Rolniczemu /Ukininku Sajunga / Temu ostatniemu udzieliło w 1923 r. ministerstwo rolnictwa 240,000 lit, tytułem pożyczki oraz 70,300 lit, tytułem zapomóg. Owcześnie kontroler państwa p. Ka roblis, będąc sam członkiem Ukin, Sajungi usankcjonował bezprawną i bezcelową robotę ks. Krupawicziusa, gdyż nie złożył żadnego protestu

Ministerstwo Rolnictwa okazało nieudolność w umiejętnem wykorzystaniu innych także kredytów. Tak np: zamknęło kredyty 5,000 lit, na złożenie spółkowych mleczarni, dalej kredyty / 2,000 litów / na zakładanie kółek rolniczych, zajmujących się sprowadzaniem i hodowlą rasowego bydła; zredukowało kredyty / 268,000 lit. / przeznaczone na zalesianie kraju, na 230,000 lit., zamknęło kredyty 15,000 lit, / na grodzenie płotów, kopanie rowów i remont mostów. Zarząd Lasów Państwowych asygnował na remont dróg 60,000 litów jednakże włościanie nie otrzymali wynagrodzenia za przeprowadzenie remontu. Ministerstwo Rolnictwa cofnęło ~~do~~ 37,968 lit, z ogólnej sumy kredytów / 66,000 lit. / przyznanych departamentowi leśnictwa na opłacenie podatków samorządowych. Zamknięto dalej całkowite kredyty / 165,000 lit. / na pożyczka dla pogorzalców, zredukowano kredyty / 1,978,000 lit. / dla wojskowych osadników na 407,000 lit, podobnie kredyty / 600,000 lit. / dla cywilnych osadników na 143,000 lit. Wobec tego wszvstkiego nie należy się dziwić, że odadnicy nie mogą stanąć na nogi i produkcyjnie wykorzystać nadanej sobie ziemi.- Ministerstwo Rolnictwo nie umie więc wywiązać się ze swych bezpośrednich zadań. Z drugiej zaś strony Kontrola Państwowa wogóle skonstatowała, że w budżetach litewskich rolnictwo zajmuje zbyt małą pozycję / 1,77% całego budżetu / Tak np: Bank Rolniczy otrzymał znikomą sumę 5,000,000 lit. Dalej konstatuje Kontrola Państwowa, że Ministerstwo Rolnictwa nie stworzyło sobie / w 1923 r. / w zakresie podnoszenia kultury rolnej żadnego planu, nie dało zdanej inicjatywy, która pochodziła całkowicie od organizacyj rolniczych.-

Kontrola Państwowa skonstatowała dalej w swem sprawozdaniu że w 1923 roku dokonywała się masowa kradzież lasów państwowych, czemu departament Leśnictwa nie umiał zaradzić. Niema zresztą w tem nic dziwnego, gdyż w administracji leśnej zajmują niejednokrotnie wysokie stanowiska ludzie, którzy pociągani już byli do odpowiedzialności sądowej za nadużycia.

Kończy wreszcie pos. Sugintas swą mowę w sposób następujący: "Ponieważ sprawozdanie Kontroli Państwowej nie obejmuje całości budżetu z 1923 r., ponieważ dalej Kontrola Państwowa nie okazała ani samodzielności, ani obiektywności zezwalając na wydawanie zapomóg partjom politycznym, ponieważ wreszcie Kontrola Państwowa nie potrafiła wczas zażądać od ministerstw wyliczenia się, przeto frakcja włościan ludowców głosować będzie przeciwko zatwierdzeniu sprawozdania z wprowadzenia w życie budżetu z 1923 r."

"Lietuvos Žinios" o reformie rolnej i polityce Krupawicziusa. - "Lietuvos Žinios" w N. 250 z 6/XI. r. b. zamieszczają artykuł, w którym gwałtownie atakują politykę ministra rolnictwa ks. Krupawicziusa w związku z przeprowadzaniem reformą rolną. Artykuł ten podajemy w streszczeniu:

Sfery rządzące /chadecja/ wysunęły na stanowisko ministra rolnictwa osobę ks. Krupawicziusa, pragnąc ten ważny resort urobić na swą modłę partyjną. Ks. Krupawiczius istotnie gorliwie przejął się swymi obowiązkami względem chadecji i nie licząc się ze środkami zaczął pracować nad wzmocnieniem partji. Kasa państwa stała się otworem dla organizacji chadeckich, jak np: Związek Rolniczy /Ukininku Sajunga/ "T-wo Kobiet Katolickich" i t. p. Wreszcie nawet ziemia, w którą miano zaopatrzyć bezrolnych i małorolnych stała się obiektem spekulacji klerykalnej. W Ministerstwie Rolnictwa zagnieżdżył się protekcyjnalizm na szeroką skalę. Powstała nowa kasta obszarnicza, a jednocześnie plebanje i klasztory hojnie zostały gruntami nadzielone. Nawet lasy litewskie nie uchroniły się przed "działalnością" Krupawicziusa. W swoim czasie pisał Kontroler Państwa s. p. Zgubrycki o Krupawicziusie jak następuje: "Krupawiczius bardzo samowolnie zaczął obchodzić się z lasami. Przedsięwziął środki, aby zagrozić mu drogę do bezprawnego szafowania mieniem państwowem. Ks. Krupawiczius interpelowany przez frakcję ludowców w tej sprawie odrzekł bezceremonjalnie, iż będzie nadal obdarzał i wspierał swą /chadeckie/ organizację. Niedawno wniesiona do sejmu interpelacja w sprawie wprowadzenia w życie reformy rolnej, ujawniała cały szereg faktów, dosadnie malujących gospodarce ks. Krupawicziusa. Oto niektóre z nich. Działki ziemi dzierżawione w powiecie Koszedarskim przez bezrolnych i małorolnych zostały niedawno przekazane kościołowi, przyczem pleban kazał dzierżawcom czynsz 6-krotnie wyższy od dotychczasowego. W Retowie znów przytułek osławionego ks. Korzona otrzymał 180 ha ziemi, podczas gdy robotnicy z majątku Ogińskiego zaledwie 40 ha. W gminie Cyto-wiańskiej odebrano z powrotem działki od nadzielonych pierwotnie bezrolnych. Faktów podobnych uzbiera się więcej jeszcze.

Wobec zbliżających się wyborów do sejmu, ks. Krupawiczius niewątpliwie ze zdwojoną energią będzie prowadził swą szkodliwą dla całej Litwy robotę.

Opozycja winna dołożyć wszystkich sił, aby położyć kres polityce Krupawicziusa.

Uchwała angielsko-litewskiej Izby Handlowej. - "Dzień Kowieński" z dn. 10/XI. r. b. N. 249 donosi:

Angielsko-litewska Izba Handlowa na walnem zgromadzeniu przyjęła rezolucję, w której wita Kowieńską Handlowo-Przemysłową Izbę zaznaczając z przyciemnością, iż stosunki handlowe między Litwą i Anglią wciąż się rozwijają i wyrażając nadzieję, że współpraca obu izb w znacznym stopniu przyczyni się do wzmocnienia stosunków gospodarczych między obu krajami.

IV - V. ŻYCIE POLSKIE I INNE MNIEJSZOSCI NARODOWE.-

Skutek polityki gwałtów i represyj.- "Dzień Kowieński" w Numerze z dnia 6/XI.r.b. zamieszcza ciekawe wywody na temat skutków dotychczasowej polityki antypolskiej rządu kowieńskiego - zamieszczony w dziale Wolna Trybuna. Jeśli wywody autorki i niezupełnie odpowiadają rzeczywistości - to świadczą one w każdym razie o żywotności i wrośnięciu w glebę elementu polskiego na Litwie, którego nic zmóc nie jest w stanie. Artykuł tej podajemy in extenso.-

Jeżeli nasza krajowa reforma agrarna ma istotnie na celu wzgląd polityczno narodowy, to przypatrzmy się, czy ten cel osiąga.-

Podobno przewaga żywiołu nielitewskiego miała się skupić na roli i to na większej własności.

Otóż nowopowstające młode państwo, budując nowe kształty istnienia politycznego, postanowiło wszystkie reminiscencje przeszłości dziejowej przekreślić.-

Jeżeli ściśle przymierze dwu państw w w. XIV zniósło granice ekspansji narodowej i kulturalnej i żywioły narodowe wzajemnie się przeniknęły, to w XX nowe polityczne cele mogłyby nasunąć kierownikom nawy państwowej zarys ideału, która zapragnęliby wcielić w życie.-

Otóż w tym celu zainicjowano, aby tym żywiołom, które wydają się niepożądane, patrzac przez pryzmat narodowej polityki i dyplomacji, aby tym żywiołom właśnie uczynić warunki życia tego rodzaju by zmuszone były wyemigrować z kraju, wyciśnięte i wyparte brakiem oddechu.

Między innymi sposób przeprowadzenia reformy agrarnej podobno miał być w tym celu. Cóż jednak widzimy? Oto zastęp ilościowo zwiększył się, jakimże to działało się sposobem i z jakiej przy czyny.-

Rozstrzygnąć akademicko na podstawie wniosku - niepodobna.-

Należałoby wniknąć w istotę tak stosunków miejscowych, jak też i psyche prowincji naszej.

Rodziny osiadłe bardzo są przywiązane do ziemi. Jest to prawda nie nowa. To też w czasach wolności i swobody fizyczno-społecznej przed Wielką Wojną synowie i córki jednego domu, wychodząc w świat po wykształcenie, naukę lub rozrywkę, odnosiły "uczucie swych kwiaty" domowi rodzinnemu, ziemi rodzinnej, ukochanemu niebu i borom, mrocznej pieśni ludu i tesknej mowie przastunek swych i swych pierwszych spowiedników kapłanów.-

Do tego domu powracano z radością i po radość, powracano i ze swym smutkiem, niesąc gorycz rozczarowań i ból zawodów w życiu doznanych, aby ciche, a najdroższe ustronie uleczyło, lub ukołysało, ucieszyło i siłę nowych dodało do życia. Solidaryzowano się ze wszystkim, co kraj rodzinny niósł, czuło się jego dziećmi. Kochano go, ale życie wynosiło swą falą z gniazd i lwią część zostawała po miastach, a miastami temi rzadziej była Warszawa i Lwów, częściej Petersburg, Wilno i Ryga. Dziewczęta szły zamąż w inne strony, w starym dworze zostawał zwykle syn, lub w braku jego "stare panny" ciotki, lub siostry jakiejś młodszej generacji, zatopionej po miastach.

Zamknięcie hermetyczne rubieży rodzinnego kraju i reforma agrarna porządek ten odwróciła.-

Cb którzy byli, lub byliby daleko, ściągali z powrotem, niby żórawie na smęt, na ból, na ciche cierpienie, ku własnemu gniazdu.- Jakieś wielkie umiłowanie jak magnesowa igła, ściągnęło wszystkich zewsząd, wszczekich tych, którzy wspólne zawołanie znają. Skutek zaprzeczyl przy czynie.-

Jeśli warunki stworzone miały nowopowstałe państwo oczyścić z tych żywiołów, ku którym skierowane były reformy, to cel nie został osiągnięty.-

Względy silniejsze widocznie niż skale bytu materialnego powołały rzeczywiście wszystkich, aby, jak jeden mąż stanęli przy tej nędznej roli, przy drogiej ziemi swojej, przy tych grobach i pamiątkach, przy swej całej umiarkowanej bardziej niż teraźniejszość przemożności.

I jak? I dlaczego?

Rzecz trudno zrozumiała, logicznie nie pojęta.

Otóż gdyby przenikliwość polityczna umiała z życiem iść jednobrzmiennie, innyby zgoła kierunek przybrała i zamiast uszczuplić ziemi, pozostawiłaby status quo, a umożliwiając i ułatwiając nawet wszelką sprzedaż i likwidowanie się, zachęcając cennością gruntu i warunkami celnymi wywozu pewnych artykułów rzecz oczywista, iż w przeciągu lat paru ani jednego rodzaju polskiego nie było by na Litwie, a miejsce "królewskiego szczepu Piastowego" zajęłyby zwióły pożądańsze, a przynajmniej w monetę zasobniejsze.

A czyżby na tem państwo nie zyskało?

Zapytanie posłów frakcji żydowskiej, polskiej i niemieckiej w Sejmie dn. 9 listopada r.b. w sprawie zamazywania sztyldów w językach mniejszościowych w Kownie.- "Dzień Kowieński N. 250 z dn. 14/XI, donosi:

W odpowiedzi na zapytanie frakcji żydowskiej, polskiej i niemieckiej z dnia 2 października b.r. w kwestji nie ogłaszania rozkazu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, odwołującego okólnik z dn. 15 lipca 1924 r. o sztyldach w językach mniejszości p. Minister Spraw Wewnętrznych oświadczył dnia 20 października b.r. z trybuny sejmowej, że rozkaz zezwalający na używanie języków mniejszości na sztyldach został wydany 23 lipca b.r. waszskim Naczelnikom Powiatów.

Pomimo to organy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, policja, nie czyniła, by obywateli, należący do mniejszości narodowych, mogli naprawdę faktycznie i spokojnie korzystać z przysługującego im prawa i by przeciąć drogę tym zwiółom, które z pomocą gwałtu i terroru łamią to prawo już od r. 1923, zasmarowując sztyldy w językach mniejszości narodowych.

Nie będąc prześladowane i karane, lecz przeciwnie spotykając się dotychczas z bierną pomocą władz, zwióły te kontynuują swą robotę i w nocy z 28 na 29 października b.r. zamazały w Kownie wszystkie sztyldy - w ogólnej liczbie 100 z górą - tych obywateli, którzy skorzystali z rozkazu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dn. 23 VII b.r.

Wszystkie okoliczności, w jakich to wynikiło wyraźnie wskazują że zamazanie zostało dokonane przez organizację, rozporządzającą dziesiątkami ludzi, którzy w noc swobodnie i bez przeszkody ze strony stróżów porządku - policji dokonali swą robotę.

Jak pokazało dokonane przez nas badanie, "plan pracy" był przez zamazywaczy z góry dobrze przygotowany, i jak widać z przytoczonych poniżej zeznań świadków naocznych, większość policjantów była poinformowana o mającym nastąpić zasmarowaniu sztyldów i usunęła się ze swoich stanowisk na czas, kiedy w mieście gospodarzyli zamazywacze. Oto co zeznali widzowie tych wypadków:

1. Sakałauskas Michał, zamieszkały przy ul. Połagowskiej Nr. 8 stróż Kowieńskiej Spółki Ochrony i Zamknięcia, w nocy z 28 na 29 października stróżował na części ul. Daukszy pomiędzy ul. Wileńską i ulicą Przystani Niemieńskiej, oraz na części ulicy Grodzieńskiej.

Już było po godzinie trzeciej, kiedy od strony placu Ratuszowego, zbliżyła się do jego rejonu grupa, składająca się z 9, jak się potem okazało, dobrze ubranych, osób z latarniami, wiadrami i pendzlami w rękach.

Gdy zaczęli oni zamazywać sztyldy, Sakałauskas podszedł do nich. Na jego pytanie: "Poco wy to robicie?", odpowiedzieli: "Nie twoja rzecz. My drzwi i zamków łamać nie będziemy". Zasmarowawszy w jego rejonie wszystkie żydowskie sztyldy, udali się oni w kierunku ul. Prezydenta.

Zwyczaj na rogu ulicy Wileńskiej i Daukszy przez całą noc pełni straż policjant pierwszego rewiru policji. Tej nocy on jednak zginął niewiadomo dlaczego już po godzinie 1-szej i wrócił na swe stanowisko dopiero o godz. 6 rano.

Nie znalazłszy policjanta Sakałauskas natychmiast udał się do 1 rewiru policji przy ul. Daukszy i zawiadomił o smarowaniu szyldów znajdujących się w rewirze starszego i zwykłych policjantów. Dowiedziawszy się od Sakałauskasa o 9 zamazywaczach, policjanci zaczęli się głośno śmiać i nic nie powiedzieli. Sakałauskas powrócił na swe stanowisko. Po 20 minutach z ulicy Prezydenta nadeszła nowa grupa, złożona więcej niż z 20 osób. Zatrzymała się ona rogu ulicy Wileńskiej i Daukszy. Jedni z nich czytali coś z zeszytu, inni zaś wsykali farbę do wiadra i mieszała. Wkrótce jedna ich część udała się w stronę Rybnego Rynku, druga w kierunku Domu Ludowego.

Dopiero w 40 minut po zawiadomieniu zjawił się policjant I rewiru. Kiedy Sakałauskas wskazał mu dokąd udali się zamazywacze, policjant obejrzał się i wrócił do swego rewiru.

Ten sam Sakałauskas zeznał jeszcze co następuje: w nocy z 30 października na 1 listopada, w czasie stróżowania przezeń na rogu ul. Daukszy i Grodzieńskiej, podeszło do niego niespodzianie trzech mężczyzn. Dwaj z nich mieli w rękach rewolwery, trzeci zaś trzymał ręce w kieszeniach, lecz tak, iż była widoczna kolba rewolweru. Jeden z nich zażądał od Sakałauskasa pasportu. Ten sądząc, iż ma do czynienia z agentami policji politycznej pokazał mu swój pasport.

Po przeczytaniu tego niewiadomo osoba powiedziała: "Poco szedłeś do policji zawiadamiać o malowaniu szyldów i poco leziesz w nie swoje rzeczy. Czy wiesz, że my będziemy mogli pozostawić ciebie tu, na miejscu zimnego", i pogroziła Sakałauskasowi rewolwerem. "Patrz, jeżeli chcesz jeszcze żyć, to nie mieszaj się do nie swoich spraw". Przeczytawszy paszport i powiedziawszy: "I to jeszcze prawdziwy Litwin", ta niewiadoma osobistość zwróciła mu paszport i wszyscy odeszli.

2. Stróż S-ki Ochrony i Zamknięcia, Jan Stankiewicz, zamieszkały przy ulicy Prezydenta Nr. 16, zeznał, że w nocy z 28 na 29 października, o trzeciej godzinie grupa z 10 osób podeszła do żydowskiego Banku Ludowego i księgarni "Kultura", znajdujących się przy ulicy Prezydenta i zasmarowała ich szyldy na drugiem pięttrze. W tym samym prawie czasie naprzeciw rogu Alei Wolności i ul. Prezydenta szedł policjant. Stankiewicz podszedł do niego i wskazał na zamazywaczy. Policjant uśmiechnął się tylko i podszedł do policjanta, stojącego przy pięttrze pałacu Prezydenta. Obydwaj stali i patrzyli jak pracują zamazywacze. Lecz z nich nikt nie podszedł.

3. Stróż S-ki Ochrony i Zamknięcia Giniewiczus Józef, zamieszkały przy ulicy Janowskiej 11, stróżował tej nocy na ul. Daukszy od rogu ul. Wileńskiej do rogu ulicy Łukszysa. O godz. 4 w noc z zaułku Slusarskiego na ulicy Daukszy weszła grupa z więcej niż 20 osób. Jeden z nich szedł z latarnią, drugi zaś, czując przy świetle latarni z zeszytu, wskazywał domy, gdzie były żydowskie szyldy. Po zasmarowaniu wszystkich szyldów odeszli oni w kierunku ulicy Wileńskiej. W kilka minut potem z Nr. 16 przy ul. Daukszy wyszedł ten policjant, który pełni straż na rogu ul. Wileńskiej i Daukszy. Po godz. 1 on zginął i tylko po 4 znów się ukazał.

Zamazywacze byli jeszcze widoczni. Giniewiczus wskazał zamazywaczy policjantowi. Policjant na to odpowiedział: "To jest kombinacja z policją. Jeżeli ciebie w rewirze zapytają, to mów, że ani ja - ani ty nic nie widzieliśmy." Potem pogroziwszy palcem policjant powiedział: "Wiedz, że nasze siły są większe od innych".

4. Buraszauskas Jan, zamieszkały przy ul. Jablecznej Nr. 1, stróż S-ki Ochrony, stróżował tej nocy od rogu Alei Wolności i ul. Orzeszkowej do koperatywy "Parama". On zeznał, że policjant z rogu ul. Orzeszkowej i Alei Wolności zginął gdzieś o g. 1 i powrócił na swoje miejsce dopiero o godz. 5 rano. Tak samo nie widział on policjanta pełniącego straż pomiędzy ogrodem Miejskim i ulicą Kanta. Szyldy smarowała grupa z 8 ludzi. Poza to widział on wielką grupę zamazywaczy, jadącą automobilem.

5. Kisielis Wincenty, zamieszkały przy Scieżce Jutrzenki Nr. 7, stróż S-ki Ochrony, stróżując na Alei Wolności, widział, jak o godz. 2 od strony Soboru weszła na Aleje Wolności grupa niemniej niż 50 osób, po 4 w szeregu. Na Alei Wolności zasmarowano szyld przy bramie kina "Oaza", chociaż tam zawsze stoi policjant.

6. Kurauskas Leon, zamieszkał w Szańcach, też stróż S-ki Ochrony, zeznał, że w Szańcach on zawsze stróżuje razem z policjantem Grabauskasem. Chociaż w Szańcach szyldów nie smarowano, policjant tej nocy o g. 1 zginął i nie wrócił do g. 6 rano,-

Nazajutrz na zapytanie Kurauskasa, dlaczego on wczoraj zupełnie nie dyżurował, policjant odpowiedział: "Poco mnie sunąć głowę przeciwko ciżbie uzbrojonych ludzi."

7. Szyldy zamazywano, gdzie one były tylko wywieszono. Na ulicach i na rogach, w miejscach, od których placówka policji daleko i w miejscach, gdzie takowa się znajduje.

Np: naprzeciw biura Żydowskiej Frakcji Sejmowej zawsze stoi policjant, o kilka kroków od tego miejsca przy mieszkaniu Ministra Spraw Wewnętrznych znajduje się agent wywiadu. Pomimo to szuld frakcji Żydowskiej został zamazany.

Sposób, w jaki zamazywanie szyldów zostało dokonane, obfitość ludzi biorących w zamazywaniu udział i inne powyżej opisane okoliczności wskazują, że w naszej stolicy działa jakaś tajna antyspołeczna organizacja, która swobodnie i bez przeszkód dokonuje swojej czarnej roboty,-

Kowieńskie wypadki w noc z 28 na 29 października, które były możliwe tylko dzięki temu, że ta organizacja zgóry i napewno wiedziała, że władze nie będą ją śledzić, że nikt ją nie ukarze, jeszcze raz potwierdzają, że policja zupełnie nie myśli walczyć z zamazywaczami szyldów, a nawet odwrotnie jest zdecydowana dalej ich popierać,-

Z tego widać w jak smutnym stanie znajduje się ochrona mienia i dobra mieszkańców Kowna, jeżeli nawet policja zamiast pilnować porządku i spełniać rozkaz Ministerstwa Spraw Wewnętrznych co do prawa używania języków mniejszości, biernie pomaga żywiołom chuligańskim i świadomie daje im możliwość brutalnego łamania tego prawa,-

Również okazało się, że o rozkazie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, zezwalającym na używanie języków mniejszości na szyldach, nie wie zupełnie, albo nie myśli go stosować policja, lub przynajmniej część jej,-

8. Otóż, gdy właściciel sklepu tytoniowego przy ulicy Wileńskiej w Kownie, p. Epsztein wywiesił nazajutrz po zamazaniu nowy szuld w języku żydowskim, został wezwany do pierwszego rewiru. W nieobecności jego poszła żona. W rewirze spytano ją, dlaczego bez pozwolenia rewiru wywiesiła szuld żydowski,-

Nie wiedzą o tym rozkazie nawet sami Naczelnicy Powiatów.

9. Np: Naczelnik powiatu Rosieńskiego na posiedzeniu Rosieńskiej Rady Powiatowej 19 października b. r. na zapytanie członka Rady p. Lewi, dlaczego nie ogłasza on o zniesieniu rozkazu z 15 lipca 1924 roku, odpowiedział, że on także dowiedział się o tem tylko z pism, zaś urzędowo nic mu dotychczas nie zostało o tem zakomunikowane.- Oświadczenie Naczelnika Powiatu zostało wciągnięte do protokołu posiedzenia Rosieńskiej Rady Powiatowej,-

Dlatego też niżej podpisani członkowie Sejmu zapytują p. Ministra Spraw Wewnętrznych:

I. Czy są mu znane wyżej opisane wypadki?

II. Jeżeli tak, co on zamierza uczynić, żeby obywatele, należący do mniejszości narodowych, mogli faktycznie korzystać ze swego słusznego prawa używania języka ojczystego na szyldach i t. d. oraz w celu ochrony majątku i spokoju obywateli od zamachów tajnych organizacji antyspołecznych, a te organizacje zlikwidować,-

III. Co on zamierza uczynić, by usunąć z posad i pociągnąć do odpowiedzialności za bezczynność te osoby, którym powierzono pilnować w Kownie porządku i które swego zadania nie wypełniły?

IV. Dlaczego odpowiednie organy administracyjne, jak np: Naczelnik Powiatu Rosieńskiego nie otrzymały dotychczas rozkazu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dn. 23 lipca b. r.?

W imieniu Frakcji Żydowskiej.

Robinzon.-

W imieniu Frakcji Polskiej.-

Lutyk.-

W imieniu Grupy Niemieckiej.

Kinder.

9 listopada 1925 r.-

Kowno.-

Wybór i aresztowanie prezesa Rady Miejskiej miasta Kowna p. K. Janczewskiego. - Po parętygodniowym przesileniu na stanowisko prezesa Rady Miejskiej, obrany został na to stanowisko, przedstawiciel frakcji polskiej p. Kazimierz Janczewski. Nazajutrz po wyborze p. Kazimierz Janczewski został zaaresztowany pod zarzutem dostarczenia skargi na stosunki kościelne dla Polaków w Państwie Litewskim nieznośne prałatowi papieskiemu ks. Klikni. Przyczyną aresztu prasa litewska podała następująco:

Policja polityczna w Kownie otrzymała wiadomości, iż ks. Paweł Klikna wybiera się dn. 12/XI, r. b. zagranicę, mając zabrać ze sobą rozmaite skargi, będące właściwie oszczerstwami przeciwko Litwie. W związku z tem ks. Klikna został tego dnia aresztowany. Rewizja ujawniła rozmaite dokumenty i spisy, przez co otrzymane przez policję polityczną wiadomości się potwierdziły. Podczas śledztwa wyszło na jaw, że znalezione u ks. Klikny skargi uzyskane zostały od polskiej frakcji sejmowej, za pośrednictwem obyw. Janczewskiego. W związku z tem obyw. Janczewski został aresztowany i na zajutrz /13/XI, r. b./ zwolniony.

"Dzień Kowieński" w N. 254 podaje następujące zaprzeczenie powyższej wiadomości przez frakcję polską sejmową:

Pośrednictwo Prezesa Kowieńskiej Rady Miejskiej p. Kazimierza Janczewskiego nie miało miejsca przy zwróceniu się ks. Klikny do Polskiej Frakcji Sejmowej.

Monsignor Klikna, Prałat papieski, rodem z pod Kroź, narodowości Litwin, jako współpracownik sekretarjatu w Watykanie, zwrócił się oficjalnie i bezpośrednio do Polskiej Frakcji Sejmowej z prośbą o materiały dla badań nad położeniem kościelnym Polaków w diecezji Zmudzkiej, w czem mu nie odmówiono.

Co zaś sądzić o insynuowaniu przez "Rytas" Polskiej Frakcji "oszczerstw i skarg" rozumie bez komentarzy każdy, kto wie, jak ponurą rolę w naszej tragedji kościelnej odegrywa ten organ chrz. demokracji.

W tym samym numerze "Dzień Kowieński" podaje:

Aresztowany, nazajutrz po swym obiorze na Prezesa Rady Miejskiej przedstawiciel Frakcji Polskiej p. Janczewski, w piątek w południe dnia 13 listopada został zwolniony. W związku z powyższym p. Janczewski złożył swój mandat do dyspozycji Rady Miejskiej.

Wiadomość o aresztowaniu p. K. Janczewskiego wywołała nad wyraz przykre wrażenie wśród najszerzych kół społeczeństwa polskiego na Litwie. Należy zauważyć, iż p. Janczewski jest również Prezesem Rady Gminnej w Widuklach, oraz delegatem swej gminy w Rosieńskiej Radzie Powiatowej. Po zwolnieniu p. Janczewskiego odwiedził go w mieszkaniu cały szereg przedstawicieli organizacji polskich jak również Litwini, składając swe kondolencje, między innymi również w imieniu Rady Miejskiej Burmistrz m. Kowna p. J. Wilejszys.

"Echo" w N. 272 podaje, że w piątek dnia 13 listopada z powodu aresztu p. Janczewskiego zwołany został Konwent Senjorów, na którym z inicjatywy przedstawiciela Litewskiej Frakcji, radnego Szatasa, stwierdzono, że do chwili wyjaśnienia przyczyn aresztu uwięzienie p. Janczewskiego nie może mu szkodzić przeszkadzać w wykonywaniu obowiązków Prezesa Rady Miejskiej. "Echo" stwierdza, że charakterystyczną

jest, że Konwent Sejmjorów do końca powiedzenia nie wiedział o uwolnieniu p. Janczewskiego.

Charakterystyczną jest rzeczą, że według międzyfrakcyjnej umowy zawartej przed rokiem wciągu trzech lat stanowiska Prezesa Rady Miejskiej miało być kolejno co roku obsadzane przez frakcję litewską, polską i żydowską. Ponieważ upłynął rok od kadencji wyboru pierwszego prezesa Litwina Merkisa przeto automatycznie władza Prezesa Rady Miejskiej miała przejść w ręce przedstawiciela Frakcji Polskiej, Litwini jednak stanęli na tem stanowisku, że Prezesem Rady Miejskiej "tymczasowej stolicy" winien być Litwin. Pertraktacje nie doprowadziły do żadnego kompromisu, gdyż polityczne koncesje socjalisty Bilinisa, którego kandydaturę wysunięto jako kompromisową, były przez Litewską Frakcję nie do przyjęcia. W ten sposób doszło do wyborów, których przebieg podajemy za N. 270 "Echa" :

Przy postawieniu na porządek dzienny sprawy wyborów Prezydum Rady Miejskiej na sali zapanowało ożywienie i natychmiast grobowa cisza, wśród której leader Litewskiej Frakcji p. Szatas, wysunął kandydaturę na Prezesa Rady Miejskiej Skardiniskasa. Natychmiast Frakcja Polska wysuwa kandydaturę p. Janczewskiego. Socjalista Bilinis komunikuje, że Frakcja Socjalistyczna wstrzyma się od głosowania. Staje się rzeczą jasną, że wobec takiego stanowiska socjalistów o wyborze stanowić będą żydzi. Głosowanie daje następujący wynik: Skardiniskas - 20 głosów, p. Janczewski - 35. Były Prezes p. Merkis wygłasza krótkie, gorące przemówienie i uprasza p. Janczewskiego o zajęcie miejsca Prezesa. Pan Janczewski dziękuje za wybór i oświadcza, że będzie służyć wszvstkim bez różnicy narodowości i partji i proponuje wyrażenie p. Merkisowi wdzięczności za taktowne i umiejętne przewodnictwo. Nowy Prezes proponuje wybór wiceprezesa. Frakcja Litewska oświadcza, że udziału w wyborach nie weźmie. Pan Janczewski po dłuższem wyczekiwaniu oświadcza, że wobec braku kandydatów sprawa wiceprezesa zostaje odłożona do następnego posiedzenia.-

O d o m e k M i c k i e w i c z a .- W dniu 11 listopada r. b., Rada Miejska m. Kowna na wniosek burmistrza postanowiła kupić za 15 tysięcy litów domek Mickiewicza, będący własnością rosjanki Wasiljowej. "Echo" podaje w tej sprawie następującą wzmiankę:

Obecna właścicielka domku, w którym mieszkał Mickiewicz zarządała 15,000 litów i kupno miało się już dokonać, gdyż magistrat na sumę tą się zgadzał, tymczasem niewiadomo dlaczego wnięszalo się w tę sprawę prywatne polskie towarzystwo "Odrodzenie", które wygrubowawszy cenę naprzekór magistratowi m. Kowną zaproponowało p. Wasiljowej 25,000 litów, utrudniając w ten sposób miastu kupno tego domku.

Wobec powyższego, w sprawie wyznaczenia komisji do spraw politycznych i wychowania, w skład której wchodzić będzie...

Wobec powyższego, w sprawie wyznaczenia komisji do spraw politycznych i wychowania, w skład której wchodzić będzie... (The text is mirrored and largely illegible due to bleed-through from the reverse side of the page.)

Wobec powyższego, w sprawie wyznaczenia komisji do spraw politycznych i wychowania, w skład której wchodzić będzie... (The text is mirrored and largely illegible due to bleed-through from the reverse side of the page.)

Wobec powyższego, w sprawie wyznaczenia komisji do spraw politycznych i wychowania, w skład której wchodzić będzie... (The text is mirrored and largely illegible due to bleed-through from the reverse side of the page.)

VI, SPRAWY KŁAJPEDZKIE.

W o l d e m a r a s o k l ę s c e w y b o r c z e j W i e l -
k o - L i t w i n ó w w K ł a j p e d z i e . - /Charakterystyka
wytworzonej sytuacji i dotychczasowych rządów w Kłajpedzie /

"Lietuvis" w N. 43 z 30/X, r. b. zamieszcza artykuł prof. Woldemarasa, który obszernie omawia świeżą klęskę Wielko-Litwinów przy wyborach do sejmiku kłajpedzkiego, charakteryzując wytworzoną sytuację i rządy dotychczasowe. Wywody prof. Woldemarasa podajemy w streszczeniu:

Od tak dawna już odkładane wybory do sejmiku kłajpedzkiego przyniosły jak wiadomo w rezultacie 27 posłów Niemców i tylko 2 posłów Litwinów. Fakt to niezmiernie doniosły i znamieny. Dla przekonania się o tem wystarczy jedynie rzucić okiem na niedawną przeszłość Kłajpedy. -

Traktat wersalski; zasada narodowościowa wbrew woli ludności

Na mocy traktatu wersalskiego została Kłajpeda oderwana od Niemiec bez oglądania się na wolę miejscowej ludności. Niemcy protestowały przeciw temu, dowodząc, iż oderwanie kraju kłajpedzkiego jest pod względem narodowościowym nieuzasadnione, gdyż nie pozwolono autochtonom wyrazić swej woli co do przynależności do tego, czy owego państwa. W odpowiedzi na wywody niemieckie Ententa zaznaczyła, że większość ludności stanowią w Kłajpedzie Litwini a więc zasada narodowościowa została zachowana; poza tem dla Litwy w której posiadania miała przejść Kłajpeda, stanowi ta ostatnia jedyne wyjście na morze. Innymi więc słowy, mocarstwa wchodzące w skład Ententy uroczyście obwieściły, że Kłajpeda - to część narodowego terytorjum litewskiego. Jednakże wspólne pochodzenia języka a nawet wyznania niewystarczy jeszcze, ażeby dana część narodu musiała połączyć się z całością i żyć wspólnem życiem państwowem. Stany Ameryki Północnej i Południowej, które oderwały się samorzutnie od swych metropolii stanowią najlepszy tego przykład. Podobne zjawisko dało się zaobserwować przy rozpadaniu się składowych części Rosji, obecnie zaś występuje w Polsce, gdzie obce narodowości /Litwini, Białorusini, Ukraińcy/ gwałtem wcielone do państwa polskiego, starają się oderwać. Z tym też, a nie innym objawem mamy obecnie do czynienia w Kłajpedzie. Ostatnie wybory sejmikowe są pierwszą wyraźną odznaką, że stanowisko Kłajpedy jest antylitewskie i że chce ona powrócić do Niemiec.

Wybory wbrew konwencji przy dyktaturze wojskowej. -

Wybory odbywały się według specjalnej opracowanej przez rząd litewski ordynacji wyborczej /nawet wbrew konwencji kłajpedzkiej/ gdyż spodziewał się on przez przeprowadzić do sejmiku większość litewską. Poza tem wybory odbywały się jednocześnie z istnieniem wojskowej dyktatury litewskiej, pilnie baczącej aby utrudnić zwycięstwo niemieckie. Skoro jednak, pomimo tendencyjnej ordynacji wyborczej i dyktatury wojskowej Niemcy odnieśli bezwzględne zwycięstwo, to nawet największy sympatyk Litwy nie będzie mógł nie przeciwko takim argumentom powiedzieć, będąc zmuszonym zgodzić się z tem, że Kłajpeda to kraj czysto niemiecki. -

Moralna utrata Kłajpedy i możliwość utraty faktycznej. -

Wybory sejmikowe są dla Litwy równoznaczne z moralną utratą Kłajpedy. Obecnie jedynymi gospodarzami kraju kłajpedzkiego stają się Niemcy. Zgodnie z konwencją kłajpedzką bowiem, cały aparat finansowy, oświatowy i administracyjny znajdował się winien w rękach sejmiku krajowego. Zakres władzy gubernatora litewskiego będzie bardzo ciasny. Dotychczas było wprawdzie inaczej, lecz nadal stwierdzić można z całą pewnością, iż rządy gubernatorów litewskich w Kłajpedzie już się skończyły i nie wrócą. Wprawdzie rząd litew-

WYKAZ MIAST

1. W tym roku w dniach 1-31...
2. W tym roku w dniach 1-31...
3. W tym roku w dniach 1-31...
4. W tym roku w dniach 1-31...
5. W tym roku w dniach 1-31...
6. W tym roku w dniach 1-31...
7. W tym roku w dniach 1-31...
8. W tym roku w dniach 1-31...
9. W tym roku w dniach 1-31...
10. W tym roku w dniach 1-31...

11. W tym roku w dniach 1-31...
12. W tym roku w dniach 1-31...
13. W tym roku w dniach 1-31...
14. W tym roku w dniach 1-31...
15. W tym roku w dniach 1-31...
16. W tym roku w dniach 1-31...
17. W tym roku w dniach 1-31...
18. W tym roku w dniach 1-31...
19. W tym roku w dniach 1-31...
20. W tym roku w dniach 1-31...
21. W tym roku w dniach 1-31...
22. W tym roku w dniach 1-31...
23. W tym roku w dniach 1-31...
24. W tym roku w dniach 1-31...
25. W tym roku w dniach 1-31...
26. W tym roku w dniach 1-31...
27. W tym roku w dniach 1-31...
28. W tym roku w dniach 1-31...
29. W tym roku w dniach 1-31...
30. W tym roku w dniach 1-31...
31. W tym roku w dniach 1-31...

32. W tym roku w dniach 1-31...
33. W tym roku w dniach 1-31...
34. W tym roku w dniach 1-31...
35. W tym roku w dniach 1-31...
36. W tym roku w dniach 1-31...
37. W tym roku w dniach 1-31...
38. W tym roku w dniach 1-31...
39. W tym roku w dniach 1-31...
40. W tym roku w dniach 1-31...
41. W tym roku w dniach 1-31...
42. W tym roku w dniach 1-31...
43. W tym roku w dniach 1-31...
44. W tym roku w dniach 1-31...
45. W tym roku w dniach 1-31...
46. W tym roku w dniach 1-31...
47. W tym roku w dniach 1-31...
48. W tym roku w dniach 1-31...
49. W tym roku w dniach 1-31...
50. W tym roku w dniach 1-31...
51. W tym roku w dniach 1-31...
52. W tym roku w dniach 1-31...
53. W tym roku w dniach 1-31...
54. W tym roku w dniach 1-31...
55. W tym roku w dniach 1-31...
56. W tym roku w dniach 1-31...
57. W tym roku w dniach 1-31...
58. W tym roku w dniach 1-31...
59. W tym roku w dniach 1-31...
60. W tym roku w dniach 1-31...

ski nie zechce zmieniać dotychczasowego stanu rzeczy w Kłajpedzie podobnie, jak nie zechciał wypełnić obietnic swych, których nie szczeni w konwencji Kłajpedzianom. Dotychczas Kłajpedzianie-Niemcy nie domagali się zbyt uporczywie wypełnienia obietnic rządu litewskiego, na skutek interwencji Berlina, który obawiał się, aby Kłajpeda nie dostała się Polsce. Obecnie zaś niebezpieczeństwo polskie dla Kłajpedy, o ile nie snikło całkowicie, to w każdym razie zmalało, to też kłajpedzianie zaczną niewątpliwie domagać się wprowadzenia konwencji kłajpedzkiej w życie. W razie nieuwzględnienia zaś żądań Kłajpedzian przez rząd litewski wytorzą oni sprawę w Lidze Narodów /gdzie będzie już zasiadał przedstawiciel Niemiec i sprawę niewątpliwie zawsze wygrają, mając za sobą prawo oraz poparcie polityczne. Dodać należy, że Liga Narodów zawczasu jeszcze przed wyborami sejmikowymi w Kłajpedzie, zajęła się ustalenia trybu w jakim ewentualne skargi kłajpedzian na rząd litewski mają być przez nią rozpatrywane. Skoro więc bieg rzeczy nie ulegnie zasadniczej zmianie, w takim razie Litwa niewątpliwie doczeka się faktycznej utraty Kłajpedy. Wszystkie ofiary poniesione przez Litwę dla Kłajpedy pójdą na marne. Rząd litewski, który wyrzekł się Wilna dla Kłajpedy utraci jedną i drugą ~~miasteczko~~ dzielnicę. Skoro zaś dojdzie do tej ewentualności, wówczas wysunie się kwestja likwidacji niepodległej Litwy. Tak więc sprawa kłajpedzka nie jest dla Litwy kwestją jedynie terytorjalną, lecz problemem decydującym o niepodległości państwa.-

Gdzie wyjście?

Czy i jak da się ta cała sprawa naprawić? Niepodobna gwałtem utrzymać dzielnicę, która nie chce współżycia z danym państwem. Los państwa, które są jednością wewnętrzną musi utrzymywać przy pomocy środków policyjnych jest nader niepewny. Cała trudność sprawa da się przeto do zasady wzbudzenia i utrzymania we wszystkich bez wyjątku mieszkańcach chęci należenia do jednego państwa. Zasada ta jednak na nieszczęście Litwy była i jest stale przez rząd litewski deptana.-

Pomyślne konjunktury przyszłości.-

Kłajpeda bez trudu mogłaby ściśle zostać zespoloną z Litwą. Dostała się ona w swoim czasie pod władzę tej ostatniej nie bezpośrednio od Niemiec, lecz już po przetrwaniu kilkuletniej okupacji francuskiej. Za rządów komisarza francuskiego p. Petisné zaczęła się w Kłajpedzie wytwarzać wyraźna orientacja litewska. Niemcy kłajpedzcy, nie cierpiąc zresztą /jak wszyscy Niemcy/ Francuzów, obawiali się, aby ci ostatni nie usadowili się w Kłajpedzie nazawsze, lub nie oddali jej Polsce, wobec której opinja niemiecka z powodu Śląska i wobec polskich pretensyj do Prus Wschodnich była jeszcze bardziej wrogo usposobiona. Oprócz tego obszar kłajpedzki oddzielony był od Niemiec granicą celną. Druga granica celna dzieliła go od Litwy. Wskutek tego drożyzna w Kłajpedzie zaczęła się gwałtownie wznosić, jak również bezrobocie. Mały kraj o 150,000 mieszkańców, nie posiadający żadnych bogactw przyrodzonych nie mógł i nie może, rzecz prosta, żyć życiem niezależnym. Już samo utrzymanie aparatu administracyjnego jest dla Kłajpedy ciężarem nie do zniesienia.-

Nie mogąc utrzymać się z własnych środków, Kłajpeda była "na kredkę", przyczem rząd litewski zobowiązał się spłacić Francuzom owe długi, a właściwie pokryć koszty związane z francuską administracją kraju. Spadek marki niemieckiej uczynił los Kłajpedzian jeszcze bardziej ciężkim. To też oczekiwali oni od Litwy wybarwienia pod każdym względem.-

Będąc lepiej zorganizowanymi i posiadając stosunki w Niemczech, spodziewali się Kłajpedzianie, iż będą mogli pośredniczyć w ekonomicznych stosunkach Litwy z Niemcami i wogóle zająć wybitniejsze stanowisko w ekonomicznym życiu Litwy. Kłajpedzianie tembardziej skłaniali się ku Litwie, gdyż wiedzieli ze strony francuskiej wielki brak chęci do oddania Kłajpedy Litwie.

Francuzi nie tylko nie wynosili się z Kłajpedy, lecz w począt ku 1923 roku okupują nawet obszar Rukry. Niezadługo jednak zgoła niespodziewanie wybuchło powstanie Litwinów Kłajpedzkich, którzy wspomagani przez Niemców zmuszają Francuzów do opuszczenia Kłajpedy. Litwini amerykańscy zaczęli spieszenie nadsyłać na rzecz powstańców darw pieniężne. Wszak w kłajpedzianie jak jeden mąż, bez różnicy narodowości spoglądają w stronę Litwy oczekując od tej ostatniej wybawienia.-

Radny Gminy i jego program.

Pierwszy krok był... Radny Gminy... program... w tym celu...

Uprawnienia i metody działania.

Radny Gminy... posiada... w tym celu... w tym celu...

Skutki radów gminnych i porady w praktyce.

Skutki radów gminnych... w tym celu... w tym celu... w tym celu...

Wnioski i uwagi.

Wnioski i uwagi... w tym celu... w tym celu... w tym celu...

nazwiskach, co podziało na miejscowych Litwinów, 3/ narodowe uświadomienie Litwinów kłajpedzkich jest niewielkie, 4/ ciężka sytuacja ekonomiczna kraju Kłajpedzkiego, popycha ludność tutejszą w objęcia Niemców, 5/ Kłajpedzianie nie zapoznali się z dodatnimi stronami politycznego i kulturalnego życia Litwy, 6/ partje opozycyjne odstręczyły Kłajpedzian od Litwy, krytykując klerykalną politykę litewskich sfer rządzących,

Wartoby zastanowić się nad tem, czy sformułowane powyżej przyczyny istotnie złożyły się na klęskę wyborczą Wielko-Litwinów. Trudno dziś ściśle określić, wszystkie konsekwencje wyniku wyborów, lecz konsekwencje te niewątpliwie będą poważne i wkrótce zaczną się ujawniać. Do sejmiku kłajpedzkiego weszło jak wiadomo 27 posłów - Niemców i 2-ch posłów - Litwinów. Wśród owych 27-miu kandydatów niemieckich znajdują się niewątpliwie Litwini nie tylko z nazwiska i pochodzenia, lecz także ze swego ustosunkowania się narodowościowego. Wszystkich widzimy jednak na listach niemieckich. Popchnęła ich do tego, zgubna dla Litwy polityka bloku ch. d., Litwini Kłajpedzcy, pozostając Litwinami, odwrócili się nie od Litwy, a tylko od regime'u chadeckiego. "Rytas" twierdzi, że Kłajpedzianie są mało uświadomieni pod względem narodowym. Gdyby to nawet było prawdą w takim razie dwuletnie rządy "krikszcioniów" w Kłajpedzie nie tylko nie wpłynęły na wzrost owego uświadomienia /w kierunku Litwy/, lecz przeciwnie wygrzebały pomiędzy Litwą a Kłajpedą przepaść, która dałaby się jedynie zasypać gruzami klerykalizmu. Fatalne wrażenie wywierała również na Kłajpedzianach nieumiejętność "krikszcioniów" unormowania ekonomicznego życia Litwy, zniekształcenie reformy rolnej, system subsydjów dla partji rządzącej, ucisk prasy i t. d. - wszystko to nie mogło pociągnąć ludności kłajpedzkiej.

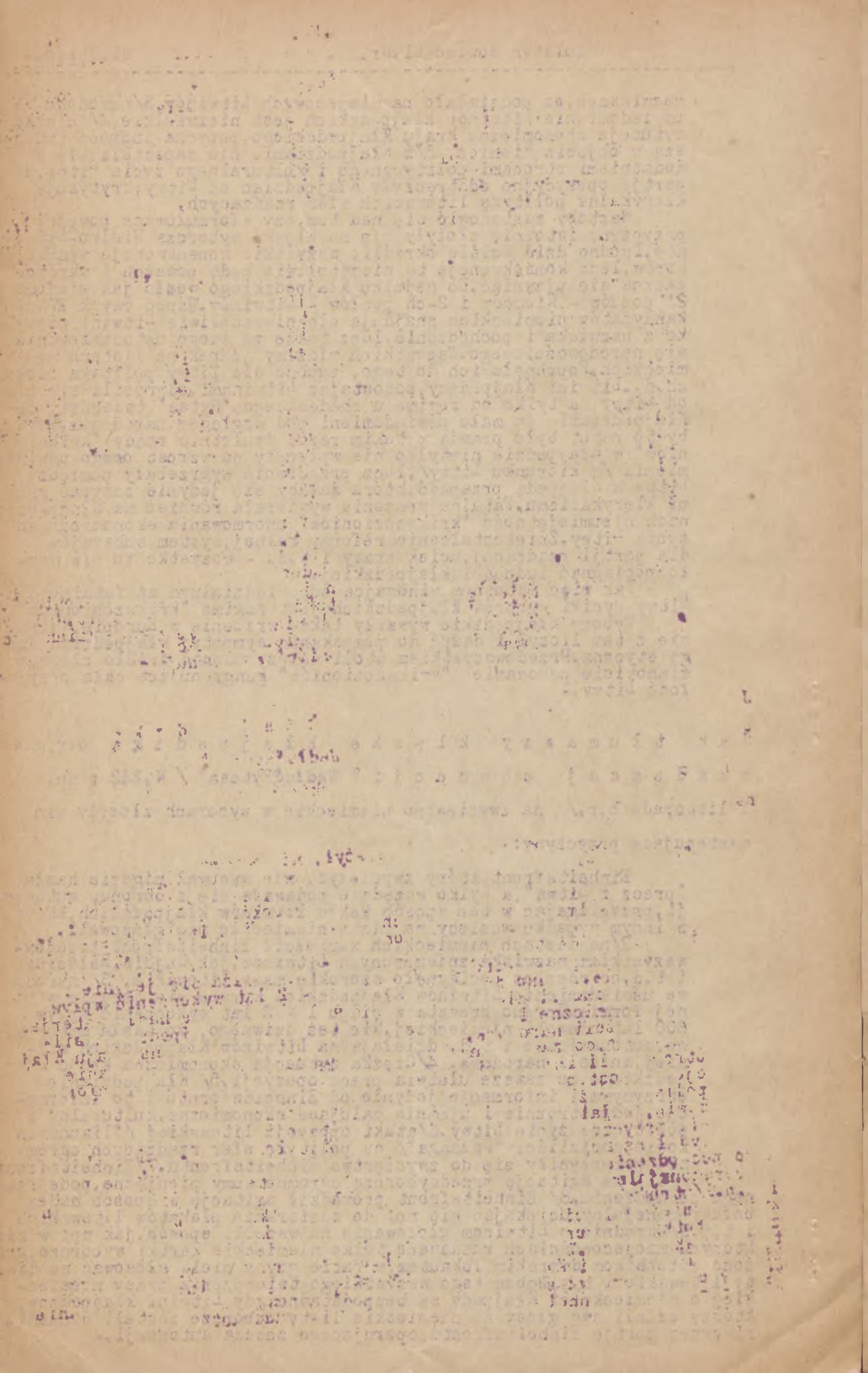
Tak więc istotnym winowajcą odpowiedzialnym za fatalne dla Litwy wyniki wyborów kłajpedzkich jest regime "krikszcioniów".

Wybory kłajpedzkie wywarły także wrażenie w Europie. Należy się z tem liczyć i dążyć do pozyskania sympatyj kłajpedzian drogą etyczną. Przedewszystkiem atoli należy usunąć źródło złego, a mianowicie panowanie "krikszcioniów" gangrenujące całą przyszłość Litwy.-

Jak tłumaczy klęskę kłajpedzką organ rządzający chadecji? Według "Rytasa" / N. 242 z dn. 1 listopada b. r. / na zwycięstwo niemieckie w wyborach złożyły się następujące przyczyny:

Einheitsfront, który zwyciężył, nie wysuwał nigdzie hasła "precz z Litwą", a tylko wszędzie podawała się z obronę autonomji, przyciągając w ten sposób także litwinów kłajpedzkich, którzy w innym wypadku wcaleby na listy niemieckie nie głosowali,

2/ na listach niemieckich zamieścił Einheitsfront przedewszystkiem nazwiska zniemczonych Litwinów, jak Gajdis, Baldzius i t. d., co również pociągnęło szerokie masy litewskie, 3/ narodowe uświadomienie Litwinów Kłajpedzkich wyraża się jedynie w biernej formie. Trudno zresztą w ciągu 1 - 2 lat wykorzeńić wpływ 600 lat niewoli niemieckiej. Nic też dziwnego, że hasła materialne, autonomiczne i t. d., działają na Litwinów Kłajpedzkich silniej, aniżeli narodowe, 4/ Ciężka sytuacja ekonomiczna kraju Kłajpedzkiego, co zawsze ułatwia pracę opozycji, 5/ Kłajpedzianie otrzymywali informacje jedynie od Einheitsfrontu i to informacje jednostronnie i ujemnie malujące ekonomiczne, kulturalne i polityczne życie Litwy, 6/ ataki opozycji litewskiej / "liaudininkowie, socjaliści "Pažanga" / na politykę sfer rządzących ogromnie przyczyniły się do zwycięstwa Einheitsfrontu, 7/ Einheitsfront wydał na agitację przedwyborczą ogromne sumy pieniężne, podejrzaniego pochodzenia, 8/ Einheitsfront prowadził agitację w sposób nader bezceremonijny, uciekając się np: do zdzierania plakatów litewskich i t. p., 9/ utrudniano Litwinom głosowanie na wszelki sposób, jak np: w niektórych miejscowościach rozdawano tylko niemieckie kartki wyborcze, grzezone robotnikom dworskim lokautem, w razie gdyby mieli głosować na listy litewskie i t. p. Wobec tego wszystkiego twierdzenia prasy niemieckiej o niemieckości Kłajpedy są bezpodstawne, gdy Litwini kłajpedzcy, którzy oddali swe głosy na niemieckie listy wyborcze zostali otumanieni przez partję Einheitsfrontu, operującego zasada autonomji.-

X. KRONIKA, a/ polityczna.-

Likwidacja "rządu" białoruskiego. - "Siedzisiaj" donosi: Przez osobny protokół Białoruskiej Republiki Ludowej w związku z obecnym położeniem i zgodnie z wolą krajowych organizacyj białoruskich, rząd Białoruskiej Republiki Ludowej uchwalił przerwać swą działalność i zlikwidować się. Protokół likwidacyjny został podpisany przez prezesa rady ministrów Białoruskiej Republiki Ludowej - A. Cwikiewiczza, ministra skarbu - B. Zacharkę, sekretarza stanu - W. Prokulewiczę, i kontrolera państwowego - L. Zajca. Protokół i akt likwidacyjny zostały przesłane na kongres białoruski w Berlinie. - "Kłajp, Zinios" podaje, że otwarty w Berlinie kongres zjazdu znajdujących się zagranicą białoruskich organizacyj, przyjął uchwałę, którą się zrzeka dotychczasowego nieprzychylnego względem rządu ZSSR stanowiska, uznaje miński rząd Sowieckiej Białorusi i wzywa do utworzenia wspólnego frontu dla wyzwolenia Białorusinów, zamieszkałych "pod jarzmem Polski". -

Wywiad posła fińskiego w Rydze. - "Elta" podaje następujący wywiad z posłem fińskim w Łotwie i Estonii udzielony prasie w Rydze. Według komunikatu Elty z aprzeczył przypuszczeniu, że Finlandja wykazuje mniejsze zainteresowanie sprawami związku Państw Bałtyckich i dowodzi, iż fakt, że od przyszłego roku Finlandja zakłada w Rydze samodzielne przedstawicielstwo, wskazuje nie na chęć ograniczania stosunków z Łotwą, lecz na ich rozwijanie. -

Na zapytanie, czy Finlandja miałaby cokolwiek przeciw temu, aby na konferencję ministrów spraw zagranicznych Finlandji, Estonji, Łotwy i Polski, które na wiosnę w 1925 roku będzie zwołaną w Rydze, została zaproszona również Litwa poseł odpowiedział, iż Finlandja zawsze sympatyzowała z Litwą. Ponieważ konferencję ryską organizuje Łotwa, dlatego też jej przeważuje inicjatywa zaproszenia Litwy. Finlandja nie rozważała tej kwestji i dlatego można ją uważać za otwartą. -

Zatarg między sądem a gubernatorem kraju kłajpedzkiego. - "Lietuvis" dowiaduje się o zatargu, jaki wynikił między administracją a sądem kraju kłajpedzkiego z prawem rekwizycji prywatnych mieszkań, przewslugującym gubernatorowi kraju Kłajpedzkiego. Gubernator niedawno po długiej przerwie skorzystał ze swego prawa i zarekwirował kilka mieszkań dla potrzeb instytucyj rządowych. Właściciele tych mieszkań założyli z tego powodu protest do sądu, który rozstrzygnął sporną kwestję na korzyść właścicieli. Gubernator kraju wówczas ze swej strony założył protest na orzeczenie sądu w głównym trybunale. Sprawa ta obudza wśród miejscowego społeczeństwa wielkie zainteresowanie, jako posiadająca wielkie znaczenie praktyczne. -

W przededniu zawarcia traktatu Litwy z ZSSR. - Litewska delegacja ekonomiczna udała się dnia 12 listopada do ZSSR. - Jak podaje urzędowa Elta litewska delegacja handlowa wyjechała do ZSSR d. 12 listopada. W ostatnich dniach zarówno skład delegacji, jak i cel podróży znacznie się zmienił. Sprawa ta była niedawno przedmiotem obrad Gabinetu Ministrów, co dowodzi zainteresowania rządu tą kwestją. -

Początkowo delegacja miała jedno tylko zadanie informacyjne. Mianowicie grupa przedstawicieli znaczniejszych litewskich przedsiębiorstw handlowych miała udać się do ZSSR w celu zapoznania się z możliwościami eksportu wytworów litewskich do ZSSR. Stosownie do tego został opracowany skład delegacji. Tylko w ostatnich dniach okazało się, że rząd zainteresował się omawianą sprawą, która w ten sposób zyskała szerszą podstawę. Rząd uchwilił uzupełnić delegację przez urzędowych przedstawicieli zainteresowanych instytucyj rządowych. Tak np: przewidywani są następujący delegaci: przedstawiciel sejmowej komisji gospodarczej i Ministerstwa Rolnictwa p. Mikszys /zw. roln. - "ukinkku sajunga" / przedstawiciel Ministerstwa Komunikacji i Inż. Landsberg i inni. Inni uczestnicy będą brali udział w charakterze rzeczoznawców przy omawianiu odpowiednich spraw. Poza tem uchwalono zaprosić do wzięcia udziału w delegacji członka Dyrekcji Kraju Kłajpedzkiego p. Szulca. Delegację będzie interesowała głównie sprawa wymiany towarów. Postara się ona o nawiązanie mocniejszych węzłów handlowych z ZSSR

WYKAZ PRACOWNIKÓW

W tym celu...
W tym celu...
W tym celu...

W tym celu...
W tym celu...
W tym celu...

W tym celu...
W tym celu...
W tym celu...

W tym celu...
W tym celu...
W tym celu...

oraz o zwiększenie tranzytu przez Litwę zarówno kolejami, jak i przez port w Kłajpedzie /w tymże celu jedzie prezes Zarządu Portu Kłajpedzkiego p. Naruszewiczus/. Poważne trudności przedstawia też kwestja kredytów, którą delegacja postara się uregulować. W tym celu udaje się dyrektor Banku Litewskiego p. Paknis. Ma być również uporządkowana komunikacja kolejowa, pocztowa, telegraficzna i telefoniczna z ZSSR. Naogół delegacja będzie się starała nawiązać trwałe stosunki z ZSSR.

W skład delegacji mieli wejść następujący członkowie: J. Dobkiewiczus, prezes Izby Handlowej; I. Paknis, dyrektor Banku Litewskiego; T. Naruszewiczus, prezes zarządu portu kłajpedzkiego; Mikszys, przedstawiciel sejmowej komisji gospodarczej i Ministerstwa Rolnictwa, inż. Landsberg, przedstawiciel Ministerstwa Komunikacji; A. Wesylus, dyrektor s-ki akc. "Nemunas", inż. Anglinskas, dyrektor b. fabryki Tylmansa; B. Cechamawiczus, współpracownik warsztatów lnianych "Semlin" Mordel, dyrektor fabryki skór Frenkla, W. Braude, dyrektor fabryki skór Choronyckiego, L. Gutman, właściciel pracowni bursztynów, Kirsztejn, przedstawiciel spółek: "Grudas" /"Ziarno" / i "Wilna" /"Wełna" / A. Wołkowyski, właściciel fabryki; S. Wolf, dyrektor s-ki browarów piwnych, Gotlib, właściciel fabryki farb anilinowych; Bersztejn, przedstawiciel fabryk "Union" i "Unitas" Falkowski, właściciel fabryki obuwia; Lwowicz, prezes związku drobnych kupców.

Delegacja zabawić ma w ZSSR około dwucht tygodni.

G a ł w a n a u s k a s u C h a m b e r l a i n a. Nadzwyczajny poseł litewski i pełnomocny minister w Londynie p. Gałwanauskas dn. 10 listopada konferował z ministrem spraw zagranicznych Wielkiej Brytanji p. Chamberlainem. W związku z zawarciem paktu gwarancyjnego omawiano sprawę stabilizacji pokoju w Europie wogóle, w Europie zaś Wschodniej specjalnie, przy dotknięciu najważniejszych kwestji polityki litewskiej.

W y n i k i k o n f e r e n c j i k o l e j o w e j p a ń s t w b a ł t y c k i c h i Z S S R. Elta donosi: Przewodniczący delegacji litewskiej, łotewskiej i estońskiej na konferencji kolejowej w Moskwie odwiedzili członka kolegium komisariatu komunikacji i prezesa centralnego zarządu transportu kolejowego w ZSSR, z którym odbyli dłuższą naradę w kwestji konferencji. Uznając zawartą pomiędzy ZSSR i swymi krajami konwencję za zadawalniającą, delegaci zaznaczyli, iż koleje łotewskie, litewskie i estońskie w wyniku konferencji czekają zwiększenia tranzytu osobowego pomiędzy Europą i Dalekim Wschodem przez ZSSR.

L i t w a n a m i ę d z y n a r o d o w e j k o n f e r e n c j i ż e g l u g i .- Na konferencję w sprawie ujednostajnienia pomiarów okrętów na wodach wewnętrznych, wyznaczonej na dz. 20 listopada rząd litewski wysłał p. inż. Dobkiewiczusa, członka komisji tranzytowej Ligi Narodów.

C e n z u r a p i s m z a g r a n i c z n y c h .- "Liet. Žin." dowiadują się, iż w związku z tem, że w prasie zagranicznej ostatnimi czasy ukazał się cały szereg artykułów przeciwko Litwie, Ministerstwo Spraw Zagranicznych wkrótce zamierza wprowadzić cenzurę prasy zagranicznej wwożonej i kolportowanej w Litwie. Ministerstwo Spraw Wewn. wydało zakaz wwozu do 15 grudnia niemieckiego dziennika "Berliner Tagebalt" oraz zupełnie zabroniono "Tiltiter Allgemeine Zeitung" i "Tiltiter Beobachter".

R o z w ó j k o m u n i k a c j i p o w i e t r z n e j z z a g r a n i c ą .- Obiegają pogłoski, iż na przyszłe lato ma być zwiększony ruch samolotów, kursujących między Litwą i zagranicą. Władze mają zawrzeć układ w sprawie regularnej pocztowej i osobowej komunikacji samolotowej.

L i k w i d a c j a w ł o s k i e j a g e n c j i k o n s u l a r n e j w K ł a j p e d z i e .- Poselstwo włoskie w Litwie zawiadamia za pośrednictwem prasy, że włoska agencja konsularna w Kłajpedzie, jaka istniała jeszcze za rządów niemieckich i w roku 1915 z powodu wojny przerwała swą działalność, obecnie została ostatecznie zlikwidowana.

Wieloletni plan gospodarczy na lata 1951-1955. Wskazanie na rozwój przemysłu i rolnictwa. Wskazanie na rozwój nauki i kultury. Wskazanie na rozwój zdrowia i wykształcenia. Wskazanie na rozwój transportu i komunikacji.

Wskazanie na rozwój przemysłu i rolnictwa. Wskazanie na rozwój nauki i kultury. Wskazanie na rozwój zdrowia i wykształcenia. Wskazanie na rozwój transportu i komunikacji. Wskazanie na rozwój energetyki i przemysłu ciężkiego.

Wskazanie na rozwój przemysłu i rolnictwa. Wskazanie na rozwój nauki i kultury. Wskazanie na rozwój zdrowia i wykształcenia. Wskazanie na rozwój transportu i komunikacji. Wskazanie na rozwój energetyki i przemysłu ciężkiego.

Wskazanie na rozwój przemysłu i rolnictwa. Wskazanie na rozwój nauki i kultury. Wskazanie na rozwój zdrowia i wykształcenia. Wskazanie na rozwój transportu i komunikacji. Wskazanie na rozwój energetyki i przemysłu ciężkiego.

Wskazanie na rozwój przemysłu i rolnictwa. Wskazanie na rozwój nauki i kultury. Wskazanie na rozwój zdrowia i wykształcenia. Wskazanie na rozwój transportu i komunikacji. Wskazanie na rozwój energetyki i przemysłu ciężkiego.

Wskazanie na rozwój przemysłu i rolnictwa. Wskazanie na rozwój nauki i kultury. Wskazanie na rozwój zdrowia i wykształcenia. Wskazanie na rozwój transportu i komunikacji. Wskazanie na rozwój energetyki i przemysłu ciężkiego.

Wskazanie na rozwój przemysłu i rolnictwa. Wskazanie na rozwój nauki i kultury. Wskazanie na rozwój zdrowia i wykształcenia. Wskazanie na rozwój transportu i komunikacji. Wskazanie na rozwój energetyki i przemysłu ciężkiego.

Wskazanie na rozwój przemysłu i rolnictwa. Wskazanie na rozwój nauki i kultury. Wskazanie na rozwój zdrowia i wykształcenia. Wskazanie na rozwój transportu i komunikacji. Wskazanie na rozwój energetyki i przemysłu ciężkiego.

b/ Kronika z zakresu spraw wewnętrznych.-

Projekt zniesienia pozostałości rekwizycyjnych.- Do Sejmu przez grupę posłów /W. Mieloszkę, Tijunajtisa, Wibimasa, Ssmułksztisa, Dagilisa, Riakę, Galdikasową i Kru-pawiczusa/ został wniesiony 30 października r.b. projekt "Ustawy o zniesieniu pobierania pozostałości rekwizycyjnych", treści następującej:

§ 1. Pozostałości rekwizycyjne z lat 1919, 1920, 1921, 1922, 1923 nie są ściągane.-

§ 2. Nieprawnie pobrane rekwizycje zostają włączone do podatku ziemskiego.-

§ 3. "Ustawa z 1919 - 1920 o ściąganiu rekwizycji" /W.U. Nr. 43, str. 445/ i "Ustawa o pobieraniu pozostałości rekwizycyjnych" /W.U. 192, str. 1301/ zostają zniesione.-

§ 4. Ustawa niniejsza zaczyna obowiązywać od dnia 1 listopada 1925 roku.-

Awantury w Uniwersytecie Kowieńskim Socjalistyczne stowarzyszenie studentów zwołało w niedzielę, 8 b.m. w gmachu uniwersytetu ogólne zgromadzenie studentów dla omówienia kwestji wyborów do przedstawicielstwa studenckiego oraz celem wypowiedzenia się przeciw karze śmierci, zastosowanej względem niejakiego Jubilera, rozstrzelanego za należenie do komunistów. Na zebranie zjawiała się spora grupa studentów kierunku narodowego, którzy natychmiast po zagajeniu zebrania wszczęli hałas, nie dając dojść sprawozdawcy do głosu. Ostatecznie doszło nie tylko do polejerek, lecz i do bójki, w czasie której połamano niektóre sprzęty w sali.

Zamieszanie zostało zażegnane po przybyciu rektora, dra Awizonisa, który skłonił studentów do zaprzestania awantury i opuszczenia gmachu.

Pewne oświetlenie tych awantur daje przytoczony poniżej komunikat "Warpas" lewicowej organizacji akademickiej.

Zarząd T-wa studentów Litewskiego Uniwersytetu "Warpas" protestuje przeciwko brutalnemu napadowi, zorganizowanemu przez zachłanną bandę narodowców i "atejtininków" /organizacja studentów chrz.-dem./ podczas urządzanego przez socjalistów odzytu, jak również przeciwko urządzaniu bójki w murach Uniwersytetu.-

Studenci socjalistycznego T-wa akademickiego "Zajzdras" na zgromadzeniu 8 b.m. po rozważeniu wypadków, jakie miały miejsce w Uniwersytecie dn. 8 b.m. podczas odczytu urządzanego przez akademickie t-wo socjalistyczne, wobec tego, że

1/ przez studentów faszystów i "atejtininków" było zgóry obmyślono i przygotowano obstrukcję, podczas której w sposób zwierzęcy użyto fizycznej przemocy przeciwko studentom socjalistom i że

2/ w tym momencie do Uniwersytetu została zaproszona policja, widząc w tym zajściu ostateczny moralny upadek studentów "atejtininków" i faszystów protestują przeciwko wprowadzeniu policji do Uniwersytetu, proszą senat poskromić tę grupę bandytów, która wnosi podobne zaburzenia na zebrania, oraz wyraża współczucie poszkodowanym.

Postanowienie to uchwalono przesłać Senatowi Uniwersytetu i ogłosić w prasie.-

W związku z tem, jak podaje "Rytas" partja Chrześcijańsko-Demokratyczna wręczyła Ministerstwu Oświaty i Spraw Wewnętrznych zapytanie w kwestji zajść w Uniwersytecie Litewskim w dn. 8 b.m. Zapytuje się co się zamierza uczynić z tymi, którzy doprowadzili studentów Uniwersytetu do tego, że musieli sami oczyszczać Uniwersytet od obrońców komunistów i zniczyli wojska litewskie.-

Nagle zapytanie ludowców w Sejmie.-

W ub. piątek Frakcja Ludowa złożyła w Sejmie szereg zapytań.

1/ Do p. Ministra Skarbu w sprawie wydanych Bankowi Handlu i Przemysłu 2 milj. lit., jakoby dla zakupu obcej waluty.-

2/ Do p. Ministra Komunikacji i p. Kontrolera Państwa w sprawie straty na sumę 100.000 lit., z powodu zamówienia na dostawę węgla.-

3/ Do p. Ministra Rolnictwa w sprawie zaopatrzenia rolników w nasiona.-

4/ Do p. Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawie samowoli administracji telszewskiej.-

Wskazywanie na przeszłość i przyszłość

Przedmiotem niniejszego rozprawy jest...
Wskazywanie na przeszłość i przyszłość...
Wskazywanie na przeszłość i przyszłość...
Wskazywanie na przeszłość i przyszłość...

Wskazywanie na przeszłość i przyszłość...
Wskazywanie na przeszłość i przyszłość...
Wskazywanie na przeszłość i przyszłość...
Wskazywanie na przeszłość i przyszłość...

Wskazywanie na przeszłość i przyszłość...
Wskazywanie na przeszłość i przyszłość...
Wskazywanie na przeszłość i przyszłość...
Wskazywanie na przeszłość i przyszłość...

Wskazywanie na przeszłość i przyszłość...
Wskazywanie na przeszłość i przyszłość...
Wskazywanie na przeszłość i przyszłość...
Wskazywanie na przeszłość i przyszłość...

Wskazywanie na przeszłość i przyszłość...
Wskazywanie na przeszłość i przyszłość...
Wskazywanie na przeszłość i przyszłość...
Wskazywanie na przeszłość i przyszłość...

Projekt zmiany ustawy o reformie rolnej przyjęty w trzecim czytaniu. Na piątkowym posiedzeniu Sejmu został między innymi przyjęty w trzecim czytaniu projekt zmiany ustawy o reformie rolnej, dotyczący prawa ordynariuszy i dzierżawców do korzystania z mieszkalnych budynków dworskich i potrzebnych składów, po otrzymaniu przez nich ziemi, do 5 lat, -

Ustawa o likwidacji majątków cudzoziemskich na Litwie. - Na tem samym posiedzeniu Sejm przyjął w trzecim czytaniu projekt zmiany dodatku do uw. na str. 830 IX tomu zbioru ustaw. Według tej ustawy, wszyscy cudzoziemcy zamieszkujący w Litwie, muszą zlikwidować swe majątki do dn. 3-go kwietnia 1926 roku, w przeciwnym zaś razie majątki te przechodzą pod opiekę rządową i zostaną sprzedane z licytacji. Otrzymane pieniądze po uciążeniu wydatków, związanych z opieką i sprzedażą majątku, zostaną zwrócone właścicielowi, -

Interpolacja w sprawie roztrwania pieniądzy państwowych. - Posłowie K. Balis /lud/ i J. Lapińskas /lud/ 6 b.m. złożyli w Sejmie do pp. Ministra Skarbu i Kontrolera Państwa zapytanie treści następującej:

Zewródół wiarogodnych otrzymano wiadomości, iż w sierpniu r.b. minister skarbu i prezes ministrów p. Petrulis był wydał rozporządzenie Bankowi Litewskiemu wydać z pieniędzy państwowych ok. 2 milion lit Bankowi Handlu i Przemysłu jakoby dla zakupu obcej waluty. Nie mówiąc już o tem, że Bank Handlu i Przemysłu nie ma opinii solidnego Banku, jest zupełnie nie zrozumiałem, dlaczego Minister Skarbu nie mógł kupić obcej waluty za pośrednictwem Banku Emisyjnego. Bank Handlu i Przemysłu podjął te 2 miliony litów w Banku Litewskim jeszcze d. 5 sierpnia b.r., i dotąd jak slychać, ani zakupił obcej waluty, ani zwrócił wzięte lity. Otrzymane bezprocentowo pieniądze Bank Handlu i Przemysłu włożył w inne Banki, pobierając za to procenty. W ten sposób okazało się, iż Bank Handlu i Przemysłu nieprawnie korzysta bez procentów z 2 milj. lit. państwowych pieniędzy, co narazi państwo na poważne straty

Wobec tego zapytuje:

- 1/ Na jakiej podstawie wydano Bankowi Handlu i Przemysłu 2 milj. lit. pieniędzy państwowych, -
- 2/ Czy dopuszczalnem jest trzymanie państwowych pieniędzy bez procentów w prywatnym Banku Handlu i Przemysłu? -
- 3/ Czy nie jest właściwem natychmiast sążać od Banku Handlu i Przemysłu zwrotu pomienionych 2 milj. państwowych pieniędzy i jeśli tak, to kiedy to będzie uczynione?
- 4/ Co się zamierza uczynić, by podobne wydarzenia w przyszłości się nie powtarzały?
- 5/ Czy nie ma się zamiaru pociągnąć do odpowiedzialności osoby, które nieprawnie wydały wspomniane 2 milj. lit., w i w ten sposób przy czyniły się do narażenia państwa na wielkie straty?

Dlaczego narażono państwo na stratę 100 tys. lit.? Poseł Sugintas skierował do p. Ministra komunikacji i p. Kontrolera Państwowego następujące zapytanie:

Otrzymano wiadomość, że 15 lipca b.r. w Zarządzie Kolejowym odbyły się przetargi na dostawę 20 tys. angielskich ton węgla kamiennego. Do przetargów stanęły około 13 firm, w większości zagranicznych. Około 5 firm zupełnie niedopuszczone do udziału w przetargach, ponieważ nie udzieliły odpowiednich gwarancyj, inne zaś zostały dopuszczone. Na przetargach zwyciężyła pewna firma holenderska, proponująca węgiel po 25 szylingów za tonę, lecz później się wyjaśniło, że przed stawiona przez tę firmę gwarancja osobista konsula holenderskiego jest niewystarczająca i przetargi zostały przez p. Ministra Komunikacji unieważnione. Jakkolwiek Bank Litewski zawiadomił potem Zarząd Kolejowy, że zgadza się dać za wspomnianą firmę holenderską gwarancję pieniężną, zawiadomienia tego nieuwzględniono. Należało spodziewać się że zgodnie z prawem zostaną wysnaczone nowe przetargi. Lecz p. Minister Komunikacji zmienił niespodzianie swe stanowisko co do unieważnienia przetargów i polecił Zarządowi Kolejowemu zawrzeć umowę, lecz nie z holenderską firmą, którą proponowała węgiel po 25 szylingów za tonę, lecz z Litewską Spółką Handlową, proponującą po 26 szylingów za tonę. Był Kontroler Państwowy p. W. Karoblis odmówił sankcjonowania tej umowy, wskazując, że przynosi ona państwu stratę i że należy, albo zawrzeć umowę z firmą holenderską, albo też zarządzić nowe przetargi. Lecz ponieważ

waż niema obecnie prewencyjnej kontroli. Pan Minister Komunikacji, nie zważając na protest p. Kontrolera Państwowego polecił wprowadzić w życie umowę z Litewską Spółką Handlową. W ten sposób państwo poniosło stratę około 100,000 lit., ponieważ Litewskiej Spółce Handlowej za wspomniane 20,000 ton węgla płaci się o 100,000 z góra lit., drożej niż proponowała firma holenderska. -

Wobec powyższego zapytują: 1/ na jakiej podstawie nie oddano dostawy węgla firmie holenderskiej, którą zwyciężyła na przetargach; 2/ jeżeli nie można było zatwierdzić przetargów dlaczego nie wyznaczono nowych, a obstalunek wydano spółce ze stratą dla państwa około 100,000 z góra litów; 3/ czy zamierza się pociągnąć do odpowiedzialności sądowej osoby, które przekroczyły prawo i naraziły państwo na straty; co się zamierza uczynić, aby podobne niedopuszczalne wypadki nie powtarzały się w przyszłości. -

Propaganda litewskich socjalistów wśród mniejszości narodowych. - Sekcje mniejszości litewskiej partji socjaldemokratycznej mają wkrótce rozpocząć wydawnictwo tygodników robotniczych w języku żydowskim, rosyjskim i polskim. -

●/Kronika Kłajpedzka. -

Nowy kierunek w polityce kłajpedzkiej. - W czasie układów co do osoby nowego gubernatora omawiano w Kownie możliwość powołania do pomocy gubernatorowi "rady doradczej" z dwu miejscowych Kłajpedzian, albo mianowanie wicegubernatora, czy pomocnika kłajpedzianina, w charakterze ministra bez teki, lub przynajmniej referenta do spraw kłajpedzkich w gabinecie ministrów. D. 9/XI, r. p. Szlażo otrzymał propozycję objęcia stanowiska pomocnika gubernatora, a 10 b. m. przystąpił on do pełnienia obowiązków. Nominacja p. Szlaży na pomocnika gubernatora dowodzi, że jedna z powyższych kombinacyj już urzeczywistniono.

Dymisja gubernatora kraju Kłajpedzkiego p. Budrysa została przyjęta. Na to stanowisko został mianowany p. Żylus J. b. konsul litewski w Kłajpedzie za czasów Petisné. -

Pogłoski o rozwiązaniu Sejmiku. - Ze źródeł niemieckich donoszą, że rząd litewski zamierza rozwiązać nowoobranego sejmik Kraju Kłajpedzkiego i wysłać tam wojskowego o prawach dyktatora. -

Zwołanie Sejmiku Kłajpedzkiego. - Główna komisja wyborcza zatwierdziła wyniki wyborów do Sejmiku Kłajpedzkiego. Sejmik zostanie zwołany nie później niż dn. 25 listopada. Tymczasem czynią się zabiegi w celu znalezienia odpowiedniej sali i po znalezieniu takiej Gubernator zaraz ogłosi dokładną datę zwołania Sejmiku. -

Nowe pismo w Kłajpedzie. "Trinitas" N. 44 z 12 listopada, b. r. podaje: W Kłajpedzie niebawem wychodzić zacznie nowe pismo p. b. "Derbo Balsas" /"Głos Pracy"/. Będzie to dwutygodnik wydawany przez miejscową sekcję Federacji Pracy. -

Skazanie szpiega polskiego. - "Trinitas" N. 44 z 12/XI, r. b. podaje: Ujęty niedawno w Kłajpedzie obywatel rumuński Bernard Reichman, który szpiegował na rzecz Polski, został przez wojskowy sąd polowy skazany na 10 lat ciężkich robót. -

d/Kronika oświatowa. -

Nadmiar nauczycielstwa. - "Trinitas" w N. 44 z dn. 12/XI, r. b. podaje: M-stwo Oświaty nie będzie nadal udzielało posad nauczycielstwu ludowemu bez wymaganego cenzusu naukowego, ponieważ już obecnie istnieje nadmiar nauczycielstwa o pełnym cenzusie naukowym. -

Wobec powyższych zastrzeżeń... nie gwarantujemy... w sprawie... 100.000... 20.000... 100.000... 20.000...

Wobec powyższych zastrzeżeń... nie gwarantujemy... w sprawie... 100.000... 20.000... 100.000... 20.000...

Kronika Kijowska

Wobec powyższych zastrzeżeń... nie gwarantujemy... w sprawie... 100.000... 20.000... 100.000... 20.000...

Wobec powyższych zastrzeżeń... nie gwarantujemy... w sprawie... 100.000... 20.000... 100.000... 20.000...

Wobec powyższych zastrzeżeń... nie gwarantujemy... w sprawie... 100.000... 20.000... 100.000... 20.000...

Kronika Oświęcimska

Wobec powyższych zastrzeżeń... nie gwarantujemy... w sprawie... 100.000... 20.000... 100.000... 20.000...

